

297
207

W. G. & Co. Publishing Office

Õesti huuletajate

Sillekim p

eht

200 oietest ühe warre pääl.

Kokku kogunud
J. A. Weltmann.

Kalol. d. Timon

Tallinnas.

Raamatukaupleja A. Petersoni kirjastus.

Ed
15570

Gesti luuletajate

Sillekimp

ehk

200 diekest ühe warre pääl.

Ar 901
Weltmann

Kokku kogunud
J. A. Weltmann.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

136467*

Tallinnas.
Raamatukaupleja A. Petersoni kirjastus.

Дозв. Цензурою. — Юрьевъ, 17 Юля 1901 г.

Тли. М. Шифферъ и М. Антье, Ревель

1. Annetusüks. †

Sügisehel õhtu wilul
Närtfind nurmelt korjatud,
Silja eha walge pilul
Kimbuteseks palmitud.

Sillekese toome täna
Sõbradelle wanast a'ast,
Kes ju kewadise täna
Lahkelt wõtnud noorest käest.

Magus õht ja hele walge,
Need ei tõuse kaduwast!
Ega wõi neid surma palge
Rahwatada hiilgamast:

Kui ta ükskord pehmel sõrmel
Laulikult ta närtsiwad
Maha puhub kalnu põrmul,
Kus ta sõbrad puhkawat.

2. Waike öö. †.

Tasa waub udu kate
 Wäljade ja metsa pääl;
 Taewa tähed ast'wad ette,
 Meile paistna ülewal.

Uni langeb meie pääle,
 Rõil maailm lä'eb magama;
 Rahu kurwa hingedelle,
 Waike öö nüüd saada sa!

Walwa, Jumal, meie üle,
 Ole warjuks meitele,
 Wõta meid su armu sülle,
 Arata meid rõõmsaste!

S. W. Sannsen.

3. Laulikule. †

Wanemuise poega leidku
 Selgel silmil iga toit,
 Rahu und ta kulmul' heidku
 Iga hämariku sõit!

Issandal on inglid palju,
 Ülilaulu ülewel:
 Kauaks, kauaks sinu walju
 Kannel jäägu meile weel!

Liidia Koidula.

4. Piibel.

Waimu mõel

Oled sa ja tuleleel:
 Maha lööd sa waenu mehed,
 Ära sööd sa eba lehed
 Üle kõige ilmamaa —
 Sõnaga.

Riip ja wall

Oled iga waenu all:
 Kes su warju ennast peidab,
 See maailma ära mõidab
 Kirja kilbi-, mõdegaga —
 Sõnaga.

Tule torn

Oled sääl, kus mässab torn:
 Kes su walgust peab filmas,
 Ei see ära effi ilmas,
 Sest sa saadab sadama —
 Sõnaga.

J. Bergmann.

5. Wõitle! †.

Sa oled palju kannatanud,
 Kuid ikka, ikka kannata.
 Kel wiletsus on osaks saanud,
 Peab sellest läbi mõitlema.

Sest elu on ju mõitluswäli
 Ja ootab oma sõjameest,

Ei astu sõber ega weli
Siin wõitlusele sinu eest.

Kas jooksku haawadest ta weri,
Ei jäta wõitlust wahwa mees;
Dn waenlane ta ees, ta peri
Dn surma minna wõideldes.

Kas oled fade nende üle,
Kel seisukohaks rahu piir,
Kui lastel pehme ema süle,
Kus mängib õnne kuldne kiir?

Ei wedelejal woorust ole
Ja lõbul kaswab kihwti taim.
Kus häda ohtu, wõitlust pole,
Sääl nüriks läheb elu waim.

Seepärast wõitle kuni rammu,
Su lipul „auusus“ säragu.
Hää waim sul ehib wõidu sammu,
Sul woorus awab tiidusuu.

P. Jakobson.

6. Kui Gestis ema süda.

Kui Gestis ema süda
Ja ema meel weel truu,
Ei ähwarda sull' häda,
Sa Gesti elupuu!

Ja kas wõiks ema meeles
Laps ial unuda,

Kas kuldses ema keeles
Kord kannel kustuda?

Ei ial! Eesti pojad,
Meil pole karta weel,
Meil Jumal taitses koidad
Ka raske tormi teel!

Weel tuksub ema süda
Truu ema armuga —
Nii kaua pole häda
Sul karta, isamaa.

M. Lipp.

7. Jaan ja Auna. †.

Läksid metsa perenaene,
Perenaene, peremees,
Külalised läksid kaasa
Jaan käis wiuliga ees.

Wilja waatis külaline,
Perenaene, peremees.
Kaer jääb kaswis, rukis õitjes,
Lilled peenral rohu sees.

Röömsad olid külalised,
Perenaene, peremees.
Jaan sääb mängis, neiud laulsid,
Perenaesel silmad wees.

Keske kõige targem neiu?
Ann see targem neiuke;

Koppis lille, punus pärja,
Andis pärja Jaanile.

Pärg see närtsis Jaani peas,
Aga arm ta rinnus kees;
Suwi läks ja tuli sügis —
Jaan on hella Anna mees.

Dr. M. Weste.

8. Igatsimine armukele järele.

Säält ju, mu kullake, paistab su maja,
Kuule, kuis kutsub siit metsast sind laja:
Oh minu linnuke,
Oh minu kullake,
Kuid et tule ju!

Näen ka sääl majas su filmade sära,
Nõidunud need filmad mu südamel ära.
Oh, minu linnuke,
Oh minu kullake
Kuid et tule ju!

Sinuta igawus elus ja olus,
Linnud siin laulavad kuusiku salus:
Oh minu linnuke,
Oh minu kullake,
Kuid et tule ju!

Kadun'd on igawus, waatan su silma,
Päikene loojas ju, tule mu hõlma:
Oh minu linnuke,

Oh minu kallake,
Kuid et tule ju!

E. R. Linnutaja. (Jakobson.)

9. Unes nägin.

Unes nägin hiilgawat
Imemaad.
Kuulsin kannelt kaunimat
Kõlawad.

Aga ei ma sinna nüüd
Igatse;
Mul on kaunim, armsam hüüd:
Kuulake:

Kalli filmad säravad
Kaunimad,
Kalli laulud lõbusad
Armsamad.

Anna Haawa.

10. Kui veel.

Kui veel roosi nupud walla —
Pauku lõõritades löö,
Uppuma peab laulu alla
Elu tähtedeta öö.

Kui veel taewas luumab loidus,
Kaunidust ja kannist joo;

Kõõm see olgu sinu toidus,
Muidu elu õit ei loo.

P. Grünfeldt.

11. Pühapäewa hommikul. †.

Kella hääled hüüdwad
Kaugelt tajaate,
Ingli tiitruul sõudwad
Minu südame.

Aratawad jälle
Püha päewale;
Arka ja, ka sulle
Hüüdwad südame!

J. Kunder.

12. Nad tihti.

Nad tihti oliwad tülis,
Üks haawas teist alati.
Jonn ühele kurbtust külis,
Kius haawas teist surmani.

Nüüd kus nad lahus ja laugel
Ja wahets neil mõõtmata maa,
On mõlemil pisarad laugel,
Et enam ei kiuselda saa.

Joh. Siim.

13. Wäikesed asjad.

Wäikene meetilgakene,
 Wäike liiwatrafene
 Teewad kofku suure mere,
 Teewad suure ilma-kere.

Meie patud — kui ka wäikesed
 Wiivad sõrme, kae ja käikesed.
 Wiivad terve hinge, meele,
 Kui ei tee ja tammi teele.

Wäike armastuse tegu,
 Helde sõna, lahke nägu
 Teewad südamesse taewast,
 Wiivad taewa meid siit waewast.

Elise Ann..

14. Raugel.

Kas kewade, et metjas firin, järin
 Ja laulikud on hüüdmas mefisuul?
 Ju liigub laulule ka minu huul
 Ja hinges tunda sala õnne wärin.

Weel ootan lauluga ja otjust pärin:
 Mis rõõm on see — miks ärkab lusti luul!
 Sää! kostab tasafesti wäikne tuul:
 Ilm nõuab rahu — wäikib sõja kärin.

Hääl sureb rinda, kahtlus täidab waimu
 Kas tõsi see, mis kuulsin wäikeses tuules,
 Ehk nägin ainult õnnestawat und?

Jah — selles hääles tunnen tõsist aimu,
 Kuid kõit weel seisab nagu armsas luules
 Ja kaugel, kaugel on see õnnis tund!

Jakob Siim.

15. Waiki ja!

Ma laulaksin weel isamaal
 Kui õnne päiwil öie ra'al
 Kuid kadund kuldne kewade
 Ning elu-tee on tuisune.

Mu noorus lennates on läind,
 Mu üle mitmed marud läind;
 Müüd koidab ainult kaugusest
 Kui unenägu kewadest.

Mu sõbrad laulikud on läind
 Ma üksi tormi kätte jäänd —
 Siin lumepilwed ligidal
 Kui luiged lend'wad taewa all.

Suur Looja lubab lahkeste
 Weel teisi lauljaid lastele —
 Ma palun seda selle käest
 Kes rikas heldusest ja wäest.

Mu üsiti hääl ei helise,
 Ei kosta kodust kaugele,
 Seft kannel waiki — waiki ja,
 Ma uinutan sind magama!

A. Reinwald.

16. Rindel 'abi.

Kui mure muljutusel
 Mul walus waewleb rind,
 Siis armas Jsa taewas
 Ei jätta maha mind.

Ta pühad töötused
 Mind kurba trööstiwad,
 Ja kuiwatawad silmist
 Kõik walu-pisarad.

M. Pufits.

17. Ärka!

Loodus ärkab talweunest üles,
 Koidu kõmin kõnnib üle maa;
 Lõo laulab pilwe parda süles.
 Kased kaetud on looriga;
 Öue ilu asub meie ette:
 Talwe ikked langen'd lausa wette.

Ärka üles ka, mu maa ning rahwas,
 Kus weel magad musta talweund!
 Ringu kaldad waimustuses wahwas
 Puistawad ju teele dielund,
 Kutta, jõua wabaduse wäele,
 Pimeduse orust päewa mäele.

Willi Andi. (Fr. Kuhlbars.)

18. Kus on riid?

Kus on riid ja kus on tüli,
 Kus on ikka waenu küli,
 Kus on filmad sinised?
 Kus on ilmaaegu haavad,
 Kus kõik liikmed walutavad,
 Kus need on, kus on kõik need?

Sääl on riid ja sääl on tüli,
 Sääl kõikisugu patu küli,
 Kus on walitsemas wiin!
 Säält on eemal helde Jumal,
 Sääl on tarkgi loll ja rumal,
 Sääl ju maapääl põrgu piin.

Need, kes heitwad jooma silda,
 Ehitawad põrgu silda,
 Mis wiib alla noppeste.
 Selgelt küll ju ütleb kiri:
 Üksigi joodik ial ei päri
 Taewa riiki omale!

M. S. Eisen.

19. Tunne! †.

Sa oma kilpi hoia,
 Mu Gesti isamaa!
 Ust, armastus ja lootus
 Sind kaitsku lõpmata.

Su üle tormid tõusnud
Ja wangistawad wäed.
Sind elul siiski hoidnud
Weel taewa Isa käed.

Ta poole pead sa waatma,
Ta pääl end rajama!
Ta üksnes kindel kalju,
Mis ei wõi kōikuda,

Helmi. (Wilhelmine Eberberg.)

20. Hää ongi. †.

Ma püüdsin Sind, Annake aita,
Kui elu Sull libedust tõi;
Ma püüdsin Su käsufid täita,
Kuid tänu — see saamata jäi.

Oh Anna, hää ongi, et mulle
Ei ütlegi tänu Su teel:
Kui annaksid ära Sa jelle —
Mis jääks Sulle woorustest weel? . . .

R. Krimm.

21. Minu tee.

Küll paremat, pahemat kätt min ees
On sillutud filedad ra'ad,
Kus lõndijad sammuvad kuulsuse hees.
Ausuhaalides puhkawad nad . . .

Mul oftane tee, jalg kannatab valu.
 Su juurde ma tõttan mu isade talu.

M. Kampmann.

22. Ruhu?

Sala saatus, kus mind võtad lenda?
 Ruhu, huhu! — Oh, et teaksin ma!
 Wiid mu laewulest kord rahu randa,
 Wõi ehk kalju otja katkeb ta?

Wõitle wäsimata! hüüd mind tutsub,
 On mul paradüis wõi põrgu ees? —
 Waili igatsus, mis sellest otsid,
 Luule elu, surm on tõe sees! —

A. Krennit.

23. Mälestusjeks.

Ma waatsin sind, wallatu neiu,
 Kui kaswasid kodus ja weel,
 Ja mõtlin, kes sinule peiu
 Saab olema elu teel.

Küüd teada mul juba su peiu,
 Sest tuda ja altari eel
 Te kõrwal olid, oh neiu
 See praegugi meeles mull weel.

Sa wastasid wallatu neiu,
 „Jah!“ kõwaste altari eel,

Ruid tafalest tunnistas peiu,
Et sina ta mõte ja meel.

Ma seisin ja soovisin, neiu
Et oleks sul tulewal teel
Dnn nõnda hää, armas kui peiu,
Kes häben'des altari eel.

G. Dis. (Wulff.)

24. Ema rinnal. †.

Küll oli õnnis õnne põlwo
Mull noore elu a'al,
Kui hingasin ma lapsena
Truu ema rinna na'al.

Kui teistega ma mängides
Sain haiget muru maal,
Siis nuttes jäin ma rahule
Truu ema rinna na'al.

Kui suureks meheks sircudes,
Sain hoidjaks isamaal,
Siis lahkudes mind õnnistas
Truu ema rinna na'al

Kui pärast wõitu wiimati
Ma rändasin koduraal,
Siis puhkusin ma wäsimust
Truu ema rinna na'al

Küll palju asju ilma pääl
On näha mitmel maal.

Kuid õndsam õigist hingata
 Truu ema rinna na'al.

Jaan Parw.

25. Baba ruum.

Sinu filmist nagu walgud
 Tulenooled lendawad —
 Lennaku! — neid wastu wõtan —
 Kõlape kõhta leidwad nad.

Noa otsa wõrd weel ruumi
 Leiwad mu südamest,
 Mis on puutumata jäänud
 Haawawatest nooledest.

R. G. Sööt.

26. Ma olen.

Ma olen armastanud mõnda,
 Oh ütlemata hellaste,
 Ma olen armastand tad nõnda
 Kuis iial wõib üks inime.

Ta eest ma oleks igal ajal
 Mu elu rõõmustades and!
 Ta pärast oleks korra! sajal,
 Kui wõind, ka seda ohwerdand!

Wind on ta aga põlgand ära;
 Silm naeratab tal' teisele! —

Mull süisgi ta weel ilma süra,
Weel kui üks kuldne lilleke!

H. Lattif.

27. Annale.

Sa tead ju muidugi Anna,
Et sind ma wõtta ei saa,
Sest wiha mu wastu ära kannan
Ja pahanda asjata ka.

Ma armastan ammu ju Martat
Ja oleme üksteisel truud,
Miks pärast ja ometi kardad:
Sind tulewad kosima muud.

Sa oled kui dieke armas
Ja süüta kui lapsuke weel,
Sa oled nii sirge ja warmas,
Sull on nagu linnukse keel.

Sest kannata wähe ja oota
Küll tulewad pulmades a'ad,
Kuid seda ära iialgi looda,
Et minule mehele saad.

D. D. Mägi.

28. Isa nimi.

Kui kõik mu ümber kurb ja pime
Ja waimu matab mure õõ,

Siis nimetan ma Jsa nime
Ja waatan üle tähte-wöö.

Säält paistab mulle puhtam päike
Ja kostwad rõõmuhelinad:
„Ma jubin sinu elukäike —
Mu lapsuke, miks kurtvastad?“

Nii kostab hääl mull' sügawuses
Ja walgus wilgub waimusse,
Ma elan Jsa armastuses,
Ta minu walgus, päifene.

Kui Sul ta elu kurb ja pime.
Ja waimu matab mure öö,
Siis hüüa ikka Jsa nime
Ja waata üle tähte-wöö!

Liisa Reinwald.

29. Maha waade.

Behmelt, tasakeste waatab maha
Sinu pill nii argfelt, hellaste,
Ragu päikse kuldne, kauge kiire
Sini taewast süüta, selgeste.

Ihaldaks kül kõigest hingest mina
Sinu pillu pisut pöörata,
Ihaldaks, et ikka minu pääle
Tasakeste, lahelt langeta ta.

Aga kallid, wäga kallid mulle,
On ta maha waad'tes sinu pill!

Oh, et ikka näeksin, kui su silmist
Langeb alla argliit, waitne wilt.

J. Järve

30. Kalmud.

Stin Bihtra kalmul kaua waatsin
Ma kolletanud, köbund luid,
Ma minewikku pilku saatsin,
Ma nägin ringis õitswat suid.

Mis õitses Siivi — Eesti õues,
Kõik elu, ilu warjab nurm,
Ja halli-aja kalmu põues
Meil paistab ainult kole surm.

Ja siiski — jellel kalmu sängil
Weel lilled õitswad luha sees,
Ja Wändra jões endsel mängil
Weel kalad sulksutawad wees.

Sest näeme, kuidas elu ringi
Käib — kaob, kaswab uuesti;
Nim täidab meie õhkwaid hingi:
Me uueks eluks sureme.

A. Jürgenstein.

31. Teretuseks.

Kewadine wärste wilu
Meelitas mind murule,

Õite nõidusline ilu
 Wõitis sääl mu südame.

Mure hõlma uinud meele
 Aratas sääl aasa pind,
 Muutis lahkeks laulu teele,
 Luule-õnnel heljus rind.

Mis ma kenamat sääl kuulsin,
 Flu suutsin filmata,
 Sellest sulle lugu luulsin,
 Armastatud isamaa!

Jakob Jänes.

32. Tore wärf.

Ma kofisin talukohta,
 Mis wõlast oli prii,
 Ja seitse lüpsi lehma,
 Kolm paari härgasi. —

Mull' pääle kauba weel anti
 Täis tore talu kraam
 Ja — jäme ja inetu tüdruk,
 Nii paks nagu aam...

Ed. L. Wöhrmann.

33. Rihlujeks.

Sull täna kihla sõrmus
 Saab sõrme armu wäel;

Teid ühendagu truudus
Pea abielu mäel.

Et õitses õnne õied
Teil elu otsani,
Ja armastuse õied
Teid seoks alati.

Anna Bajuleht. (Ott.)

34. Mure. †.

Mu südamest kui tuule hoog
Käib läbi walus mure woog;
Ta kare puudutuse töö,
Et südames mul tormi õö.

Kuid torm ja õö võib kaduda,
Ei seda sünni murega:
Ja lõõtsumine kehtaks weel,
Kui südantgi ei enam eel.

J. Peet.

35. Kurvastus.

Mis nutad sa, wäikene neiuke
Mii walusaid pisaraid,
On keegi sul murdnud ju südame,
Kas peiufest petta said?

Õdi ilma pääl üksinda oled sa,
Sul wanemad haua sees?

Wæst last ju siin mitte ei sallita,
 Ei kost ta keegi mees.

Ei ole mull käinud weel kostjad
 Ma olen ta selleks noor,
 Ja kodu mul elawad mõlemad
 Weel isa ja wanamoor.

Ma hakkasin sukka kord kuduma
 Sääli warras läks katki sees,
 Siis emalt tubliste tapelda,
 Seepärast mul filmad wees.

M. Neumann.

36. Sõbrale.

Sul liginen sel tähtsal tunnil
 Ma argselt õnnesoowiga,
 Küll jüda paisub rõmusunnil,
 Kuid mis ma pean sull soowima?

Ma tunnen, ilma auu ja ilu
 On sinu filmas tühi põrm,
 Ei õnnesta sind maine elu,
 Waid ülewase isa arm.

Seft tõstan filmad taewa üles
 Ja õhlan palwes palawas,
 Et isa oma armusüles
 Sind kannaks õnnes jäädawas.

H. Prants.

37. Önnesoow.

Küll ehiksin Su elu teed
Ma õrna õitega,
Su pähe punuks pärjakest
Mis säraks tähena,

Kuid ei see seisja minu jõus —
Ma nõder inime —
Sest palwes panen kofku käd
Ja langen põlweli:

„Oh Isa inglit lätita,
Kes teed tall pehmeks teeks;
Ja häda orust, ofastest
Ead õrnalt üle wiiks!“

Leeni Pattar...

38. Üürife.

Juba metsas, laane sees ja kuuled
Lehe langemise sahinat;
Puhumas on waljud põhjatuuled,
Dödgi on nii pitad, pimedad.

Juba näeme lahkeid laululinda
Kurwalt ära tõtwat lõunele.
Närtfind lilled katwad mulla pinda
Oh, kuts suwi oli üürife.

Hermann Annila (Niggul.)

39. Pettus.

Kord aedas üks piigate jalutas
 Ma paludes järel, film pijaras:
 „Ma armastan, piiga sind!“
 Ta oli nii lahke ja tasane,
 Ta lubas mull' käe ja südame,
 Väks kodu ja — pilkas mind!

P. Saredet.

40. Mõisa lill.

Lille hoonest, mõisa aiast
 Orna roosi tõi kord mees;
 Wiis ta kodu, pani peenra,
 Mis ta kambri atna ees.

Koos see hakkas kiratsema,
 Lehed löiwad koltuma;
 Wiimaks mehe kurwastuseks
 Lilledene närtsis ta.

Õhtas mees, kui nägi naabril
 Päewa roosi õitsema.
 „Oh miks ma ei pannud sornast
 Oma õue kaswama.“

Elly Weltmann.

41. Tootus isamaa wastu.

Mu isamaa, sull' oma jõudu annan,
Et wõiksin teha sinu kasuks tööd,
Su altarille waimu anded kannan,
Et wähendaksin sinu waimu hõöd!

Sind, kindel meel, seks palwel abiks nõuan,
„Sind palun abiks, kallis armastus,
Siis hästi kõi ma toimetada jõuan,
Mis minult tahab tulus tegewus.

Dr. R. A. Hermann.

42. Sõ rahu.

Waikejelt käiwad tuldsed tähed
Kõrgel taewal seatud teed,
Rahinata seiswad lehed,
Siikumata uin'wad weed.

Pühalikult taewa rahu
Lehwib üle ilma maa,
Ei siin päewa kära mahu:
Süda, muret unusta?

Joh. Köpp.

43. Surma joot.

„Ma tõstan klaasi isamaale,“
Sa hüüad waimustusega,
„Ta ette wõtted toogu ta'le

Kord õnneaja ilusa!
 Kuid see, mis klaasi meeli võidab,
 On see, mis saadab langema,
 Mis ette võtted kinni löidab,
 Ja furma wiib su isamaa.

„Ma tõstan klaasi isadele,“
 Sa hüüad noorus-tule sees,
 „Nad seisstu nüüdse põlvedele
 Beel waimustufels filma ees!“
 Ei esi-isad oga ilmas
 End wirgustanud lihtwi wäel;
 Neil püha tundmus säras filmas
 Ja andis rammu raugend läel.

„Ma tõstan klaasi ema keelel,“
 Sa hüüad õige soowiga,
 „Ta jäägu,“ ütled tõe meelel,
 „Küll igaweste kõlama!“
 Sääal jooma-sõbra toores kõne
 Toob häbi ema keelele . . .
 Kas leiad nende seltsist mõne,
 Kell' sidunud ta südame?

Kas tahab wiimaks jõuda kanda
 Ja seissta julgelt tormi sees,
 See ei wõi laentel wõitu anda,
 Ei meelel jõuda rüugastes;
 Gestujuks püüdtem olla wendil
 Ja kauniks märgiks filma ees,
 Siis wõime wõitu loota endil
 Kord tulewase aja sees!

44. Jänu muutmine.

Ei enam kõrtsi lähe ma
 Müüd oma joogi jänuga;
 Ma lähen parem kaewule,
 Kust wett wiib naabri neiute.

Kui feda neiulest ma näind,
 Mull õlle jänu koke läind,
 Ja et ta wett mu kaewust wiis,
 Bee jänu mulle tuli siis.

Ma naabri neiu pangest jdin,
 Ta pääle filmad tänus ldin:
 Bee jänu kustus ära sääl —
 Uus jänu põles huulde pääl.

Oh naabri neiu, wõta ja
 Ka feda jänu kustuta!
 Kui selle jänu kustmisi näeks —
 Kõik teised jänud järel jäeks.

H. Grenzstein.

45. Palu.

Kui mure wajutab su rinda
 Ja hinge kurnab ahastus,
 Kui lootus' laew ei wiinud randa
 Ja otša saanud kannatus.

Siis waata palwes taewa poole
 Ja palu Isalt halastust!

Rüll tema kannab su eest hoole,
Teeb terweks hinge, haawadest. —

Sa palu tüdimata järgest —
Talt armu, abi, juhatusi! — —
Siis teelt — mis fibuwitsa laanest
Wiib läbi — leiad taewa usti!

Siina Täter.

46. Waike testament.

Wallamajas, raudses raha kapis
Hoitaks' warjul kolletanud seent:
Hoitaks' warjul juba palju aastaid
Wana päranduse testament.

Ta sääl uinub waikest, lahus nagu
Surnu musta kanderaami pääl;
Ei ta une rahu keegi ritu
Tolmulises kapi nurgas sääl.

* * *

Tasa hüüdwad tornisi furnu kellad:
Kikas wanapois's läin'd hingama;
Külas jutukõma täis kõik kohad:
Kes ta wara peaks küll pärima?

Walla kohus astub warsti kofku,
Testament sääl lahti tehtud saab.
See, kes uinus enne waikest rahus,
Küüd ta elab — löugi lahti a'ab . . .

* * *

*

Rülas õed ja wennad läinud riidu,
 Kohtuid mööda ümber rändawad,
 Ühel teisel' surmasõnu hüüdwad, —
 Palju aastaid nõnda jändawad.

Testament on wereköeraks saanud,
 Maha maetud wenna-armastus.
 Rikas wanapoiss küll hingab rahus,
 Aga — mis teeb tema pärandus?..

Ernst Ilmatar (Saabas.)

47. Kruuja kalda.

Sääl kuiwa kruuja kalda pääl
 Si kaswa üksigi puu
 Si üksigi õilme õitse sääl,
 Si laula linnu juu.

Ja siiski püham paik mul sääl
 Sest a'ast, kus armuga,
 Mu sõrmu kostis neiu hääl:
 Mu oma oled sa!

Sest a'ast, kus kulbse sõrmuse
 Ta mulle sõrme tõi.
 Ja seega taewaks minule
 Maailma ümber löi.

Kas võib siis küll maailmas tääl
 Weel olla alles uus,
 Ka kuiwa kruuja kalda pääl
 On hing'mas õnnistus?

G. M. Medlich.

48. Pilwele.

Roidit taewal loidab
 Kulda-kumane,
 Ditsil tuli loidab
 Purpur-punane.

Taewas pilwe läheb,
 Puistab pisaraid;
 Koit ja tuli kustub,
 Sumbub sedamaid.

Arm, kui tuli loidab
 Minu rinnus ka;
 Kustutust weel saada,
 Palun, mulle ja.

A. D. Neufeldt.

49. Kas mäletad?

Kas mäletad, kui kuldseel õhtu ajal
 Käe kõrwal käia ihaldasid Sa,
 Ja kui Su huuled laulsid lahtel t ajal:
 Mul kaunis Sinu kaasas reisida.

Kas mäletad, kui kuldne eha paitas
 Su palgeid ilusamal reisi-aal,
 Ja siis kui saatus Sind mu kõrwal aitas
 Nht armast kohta leida kodumaal.

Nüüd muutnud aeg, waat waikse warju taha
 Näed kuldseid õnne pilwi rändawad,
 Siis tea Sa, mispäraft nemad maha
 Sääli elu laente warju wajutwad.

J. P. Söggel.

50. Põdul.

Lehtwas puieestikus
 Pidu peeti;
 Rahvast oli tulnud
 Kõllu hulgani.

Jste pingid olid
 Rahvast täidetud;
 Sääal ma sinifilmest
 Sisse piiratud.

Näitelawal lauldi,
 Mängu mängiti —
 Oli palju näha,
 Kuulda rõõkesti.

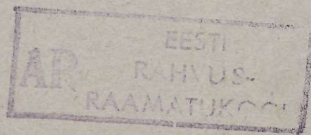
Kui ma p̄dult koju
 Olin rutanud —
 Minu meelest oli
 Kõik siis unustud.

Minult meelde jäenud
 Oli minule
 Laulukoori hulgast
 Üksik neiuke! —

J. A. Beltmann.

51. Nuta-naera!

Nuta, nuta
 Süda mu sees,

Tumedam tulewik seisab mul ees,
 Barakult päikene peitu ju sai,
 Enne kui roosike lahti weel löi,
 Nuta, nuta!

Naera, naera
 Jäta mu film,
 Et mind ei õnnetuks piaks maailm.
 Südame peegel ei olla sa wdi
 Kes õiget troosti maailmalt küll sai?
 Naera, naera!

Helene Maafen.

52. Cha-täht.

Cha-täht, mis hiilab sa
 Hämariku järele,
 Kui näed koitu lumama
 Põgened nii rutuste?

Tean, tean saladust,
 Helkiw eha-täheke.
 Sina oma armastust
 Palud hõbe ehale.

Aga ilus ehate
 Sind ei taha sallida:
 Kuldsse kena koidule
 Suud ta annab armuga.

Armu kadeduse sees
 Siis säält ära põgened,

Kuldse foidu kirste ees
Nägemataks ennast teed.

D. Großschmidt.

53. Kalamehe tütar.

Mere pinnal
Ujub wene,
Wenes laulab
Piigatene:

„Oli minul
Armufene,
Kena kaunis
Kannifene.

Kuhu läks mu
Armufene,
Kuhu kadus
Kullatene?

Ahti ilma
Kadus tema
Sinna wiis ta
Wete ema.

Üksinda nüüd
Elan ilmas,
Veina pisar
Läigib filmas.

Tema juurde
Lähessin ta,

Tema rinnal
Uinuksin ma. —

Päike paistab
Kulda weele —
Kõla kutsjub
Kodu teele.“

Tuule tungil
Laened a'awad,
Wahutades
Wõitu saawad:

Wete neiu
Tõuseb üles,
Kannab piigat
Tuba süles.

Laene tõuseb
Laene waob —
Mhti ilma
Kallis kaob . . .

Martin Undi.

54. Tütarlapse kannile.

Kannikene kaswa
Sitse õrnaste!
Hädaohud hoian
Sinust eemale.

Kannike, sind kastan
Suwel jageste,

Kui ei anna wihma
 Taewa Taadife.

Kannike, find lannan
 Wiimaks kodu ma,
 Kus mul wõid ja woorust
 Meelde tuleta.

Oh kui jäeksin puhtaks
 Hellaks, nagu sa,
 Kuni hauda wõtab
 Jumal kutsuda.

S. Leppik.

55. Sügise õhtul.

Toas istun tule walgel
 Kuna õues hulub torm,
 Rahuline meel on palgel
 Olgu wäljas wõitlus karm.

Õues kostwad maru hääled,
 Sügis suwel liiga teeb.
 Teistel sõda segaks meeled,
 Kuid mul — teha paremat.

Behmed, walged, wiltsed lõngad
 Kujun sukaks liiresti.
 Warda täiteft liidan rõngad
 Tähtjas töö see tõesti.

Tütrefesjel sukki waja
 Kudas huwitaks mind muud?

Koostu õues tormi taja
 Kalsugugi põõsad, puud.

Elisabeth Aspe.

56. Minus soow. †.

Üks ainus haaw löi hirmust walu
 Mu lootus rikka rinnale.
 See närtsitab mu terwet elu
 Ja iialgi ei parane!
 See ainus haaw mul kurnab jõudu.
 Ja paneb waimu põldu põudu.

Arst parandab nii mitmed haawad
 Mis mõöl ehk oda löiwad siin;
 Weel mitmed surmas terweks saawad
 Ja rõõmsaks, keda purend piin.
 Ei mind wõi aita arsti wägi,
 Sest et õrn käsi seda tegi!

Õrn neiu kiskus oma käega
 Mu südant were weermele,
 See rõhus minu waimu wäega,
 Mind tegi tuimaks elule.
 See ainus haaw mind kurnab kawa
 Kuni ma leian külma hawa!

J. M. Sommer.

57. Rända nüüd, pilweke, ja!

Tüürid jääl taewasel telgil
 Põhjale, pilweke, ja!
 Rõnda lord nooruse helgil
 Rändasin rõõmuga ma.

Las' ma nüüd seisatan silma wees
 Üksinda, õnnetuna.
 Olen kõik kaotand rännates,
 Rända nüüd, pilweke, ja!

P. Fr. Kõiw.

58. Glu laewike.

Mu elu on siin ilma pääl
 Kui laew, mis mere teel.
 Mis tuulest tormist aetud jääl
 Ei tea — kus rand on weel.

Kas jõuab läbi laente mäest
 Mis merest tõusewad?
 Kas peaseb weel sest loodus wäest
 Mis hirmsast wõitlewad?

Ra nõnda elu saatus mind
 Siin ilmas wintsutab,
 Ja kurwastuses koormab rind
 Mu südant rusutab.

Ei tea — kas jõuan läbi ka
 Reist elu tormidesi?

Ei tea mil jõuan randa ma
 Ruff leiaks hingamist?

H. Laas.

59. Seepärast nõnda sagest'.

Su siidi pehmed juuksed, —
 Kui ilusad on nad,
 Su üle pää ja selja
 Kui laened langewad.

Ja nende laente hulka
 Koit mured matan ma
 Ja igat hinge walu,
 Koit sinna peidan ka.

Seepärast nõnda sagest'
 Ma silitan su pääd.
 Ja jeni — kuni elan —
 Mu kaitsjaks inglisk jääd.

H. Käger.

60. Minu kohus.

Mu kohus teeni isamaad,
 Kus wanemate wanemad
 On häid ja halbu päiwi näin'd
 Ja wõideldes ka hauda läin'd!

Mu kohus usku auusta
 Ja pühaks, kallits pidada;
 Ja oma kalli Reisirile
 Truu alam olla õiglane.

Mu kohus appi tötata,
 Kus õigust nägin langema,
 Mu kohus seista selle poolt,
 Kes maha jäetud jõuetult.

Mu kohus, kohus kutsub mind
 Rui külm ja taretanud rind,
 Siit läbi hana ülesse
 Mu igawese kohtusse.

R. Linnu. (Räger.)

61. Upsak isand.

„Gest ära! Lahti tee, ma sõidan!
 Müts maha talu taadike.
 Ei kuule sa, siis rooska näitan,
 Sul pähe taon mõistuse!“

Mii hooples upsak ratsa-sõitja,
 Rui külalt läbi kihutas,
 Just nagu kuulus Rooma wõitja,
 Luuahnuses film jätendas.

Ruid korraga — „Oh juudas wõtku!“ —
 Lõi hobu takka ülesse —

Sääl upsal isand muda mulku
 Väks löige auu ja wöimuga.

Anton Suurkast.

62. Wangis — waba.

Nuttes kaeban leina, lind,
 Walu, kurbtuft täis mu rind —
 Wangis! wangis!
 Saatus, miks mull' walu töid,
 Miks nii fibedast mind löid?
 Wangis! wangis!

Nia teiwal warblane,
 Maja harjal tuwike
 Waba! waba!
 Lume pillub tänawal
 Poistke, meel röömus tal —
 Waba! waba!

Süda! Lilled samuti
 Praegu nagu sinagi
 Wangis, wangis!
 Dot'wad peastjat kewadist,
 Lootwad aega õnnelist —
 Wangis, wangis!

Looda, usu, kannata!
 Aeg sul tuleb, millal sa
 Waba, waba!
 Üksford öitseh kewade

Rõigi pões — taewas see:
Waba, waba!

Anna Blumensfeldt.

63. Ole kindel!

Tehku wahest mured tustu,
Püüdku sibilt heita meest;
Ara iial kaota usku
Takistused heida eest!

Arg, kes kardab igat waewa:
Raskusi on kõigil eel —
Heitlik tunagi wõi laewa
Torni kartes saata teel.

Kõigis olgu kindel mõte,
Kindel siht ja elu järg:
Küll fõrd kindla ettewõtte
Kroonib kaunis wõidu pärg!

Jaak Anson.

64. Ojau arst!

Noor roosi õilme ilus piiga
Jäi haigeks wäga häkitselt,
Ta wanemad siis nutsid liiga
Ja otsid abi arsti käest.

Si aitnud arstid tema kohta,
Ma lätsin, tegin terweks ta,
Kui andsin tema hädal rohtu: —
„Sind armastan, kui ennegi.“ —

A. Bert.

65. Troostiks.

Miks leinad, lillekene,
Miks walad pisaraid?
Oh pühi, ellakene,
Silm kuiwaks sedamaid!

Si sinu filmas ta
Ma näha pisaraid!
Su nutt mind rõhub maha
Lõõb haawu walusaid.

Ra walurikkas waewas
Sa pühi pisarad —
Sest tulewiku taewas
Meil pakub paremat!

Emilie Palm.

66. Wäitene wale.

„Kallis, mis sul wiga?“
Küsis emake,
Kui ma wäljast tulles
Astsin lambriisse.

„Balged lõtendamad,
 Häälgil wäriſeb,
 Kas mu pojaſene
 Waheſt haigeſ jäeb?“

„Ära tarda, ema,
 Pole häda weel.
 Ainult piſut ennast
 Külmetaſin teel.“

Ematene hella
 Wiimats rahul jäi,
 Ei ta teand, et puna
 Elli muſu tõi.

Selle wäitſe wale
 Emalt andeſ ſain,
 Kui lord muſu andja
 Endal toju tōin.

J. Fr. Meyer.

67. Tuul laulab.

Tuul laulab nutulugu,
 Ta hoigab, ägiseb . . .
 Mu majatene mures:
 Ja niſſub, nagiseb.

Ei ole und mul laugel, —
 Ma waewlen woodi ſees:
 Mul on kui laulats tema
 Mu wäitſe akna ees.

Ta teise kõrval ammu
 Wiist magab norinal . . .
 Tuul laulab nutulugu,
 Wiim tilgub sorinal.

Reinh. Ramsen.

68. Wihamehete.

Surm täidab ikka rinda
 Meil leina waluga;
 Ta katab waenlast, wenda
 Just ühe waibaga . . .

Seepärast jäta leigus,
 Saa wennaks, wihamees!
 Siis süüta were õigus
 Meid peastab kohtu ees.

M. Lehtmets.

69. Winge!

Muistse aja mustad kaljud
 Kaduge me' elu teelt;
 Wiikamise tuled waljud,
 Winge ära meie maalt!

Tulgu ühenduse sïde,
 Ehtigu me Gesti maad,
 Et meil oleks tugew pide,
 Et meilt kaoks kiusu a'ad.

Joh. Tafane.

70. Peame nõuu.

Gesti mehed, peame kofku nõuu!
 Ühendame ärgalt endi jõuu:
 Põrgu wärawasse tõttame,
 Range Kalewi fcaält peastame.

Tulge, põrgulised, wõitma meid!
 Ega meie mehed karda teid!
 Kalewi poeg aitaks kaasa ka,
 Serwi-laudadega sõbida . . .

J. Lilienbach.

71. Ümber pöördub.

„Naesterahwal libe, ferge keel,
 Juuks tal pikk ja lühikene meel.
 Mis ja kõneled ta kõrwasse, —
 Warsti ilmutab ta ilmale!”

Asi aga ümberpöördub näib,
 Kui me Kaarel kõrtfi kaudu käib:
 Piits ja ohjad naese käesja,
 Kaarel kõrwas istub naesena.

Topsi Toomas ja kõrt kõrtfimees
 Naerwad meesi: „ta naese pükste sees!”
 Kaarel kolib koju — kohwi joob,
 Lapsufestel' jaia kostiks toob. —

J. Punnisson.

72. Armastus. †.

Armukene, minu mure
 On nüüd ära mõistmata!
 Iga päewa hommikule
 Astun nuttes vastu ma.

Dhates siis mina ootan,
 Dotan armastades find,
 Suures kurvastuses loodan,
 Ei wõi unustada find.

Tuhat tuhat koidu kuma
 Nuttes film ju näha sai!
 Sinu arm ja põske puna
 Siisgi armsaks ikka jäi.

J. Reinwald.

73. Soowid ja.

Soowid rõemu pões tanda,
 Soowid õnnes elada,
 Soowid südamele anda
 Taewalikku rahu ja:
 Ära ja siis wiina wõta
 Ega selleks kõrtsi tõtta;
 Wiin teeb elu libedaks,
 Rahu, rõemu tundmataks.

Soowid olla auus ja hinnas,
 Soowid kombeid kaunimaid,

Soowid et ei nälgi ja puudus
 Too sul päiwi libedaid:
 Ara ja siis wiina wõta
 Ega selleks kõrtsi tõtta;
 Wiin wiib auu sult uduna,
 Paneb kепil kerjama.

Soowid ja, et Jumal annaks
 Terwist jõudu sinule,
 Soowid, et sind wiimselt kannaks
 Ingel Issa sülesse:
 Ara ja siis wiina wõta
 Ega selleks kõrtsi tõtta;
 Wiin su wainu pimestab
 Patutegudele a'ab.

A. Luts.

74. Tormi.

Tuul keerutab ja paiskab lund,
 Teeb noore jõuuga proowi,
 Kui tahaks jäedwat surma-und
 Ta loodusele soowi.

Ra omas rinnas tunnen ma
 Kui hirmust tormi kaja;
 See tormi eest ei warjata
 Wõi mind, küll ütsgi maja!

S. Narusberg.

75. Sää! on mu isamaa.

Sää! kus tammed taewa poole
 Tõstwad latwu Taara mäel;
 Sää! kus Wanemuise kannel
 Kõlas korra ime wäel; —

Sää! kus Ema jõe lained
 Waiksel woolul weerewad;
 Ennemuistsest õnne ajast
 Sala juttu westawad; —

Sää! kus hoolas Gesti fugu
 Töötab wabaduse auul;
 Sää! kus kõlab wägewasti
 Jlu helil Gesti laul: —

Sää! on minu kallis kodu,
 Sää! mu ilus isamaa;
 Sää! mu mõtted sagedasti
 Wiibiwad, mu Gestimaa.

Liisa Ruusik.

76. Nutja piiga.

Hanna ääres, metsa serwal
 Nuttis piigake
 Wahtis ööl ja wahtis päewal
 Rauge merele.

Dotas laewa hõbe laintelt,
 Dotas päikest weest —

Ohkas tihedalt ja raskelt,
Ohkas elu eest.

Päike tõusis, iluehtel
Särana lõi ilm;
Päike paistis — haljal lehtel
Wiibis nutja film.

Nuttis walu, nuttis häda,
Nuttis armastust —
Nuttis igat mõte rada,
Nuttis igatsust!

J. Ungerjon.

77. Punane lint.

Nägin kauni lille-kimbu
Glutjemas akna pääl,
Lahke taimeriigi lastest
Oli palju peret sääl.

Oli hele-wärwilisi,
Oli kirju kuuega,
Oli haljas-rohelisi, —
Minult ohas-ditega.

Nägin dite kuningannat
Kõrwa kasteheinaga,
Nägin kuulsaid kunsti toodeid.
Neas loodus-lastega.

Kimbu kõiteks oli seotud
Lihtne puna-lindike,

Tema'p hoidis kirju pere
 Ühte kofku kowaste.

Üts ei ihkan'd teise aset,
 Ega kandnud kadedust,
 Üheskoos nad sünnitada
 Wõisid kimbu lenadust.

Waatsin kaua kaunist kimpu
 Soojal josomei süttis rind:
 Kõidaks nii ka koduwendi
 Armastuse puna-lint!

H. Böögelmann.

78. Hellake ütle.

Hellake ütle, olid ja
 Ditsew dieke aasalla?
 Diede hulgas tõest ma
 Olen näinud sind õiena.

Hellake, ehk wast olid ja
 Säraw täheke taewalla?
 Tähtede riigis tõest ma
 Olen näinud sind särama.

Ernst Ritberg.

79. Püham paik.

See koht, kus wiibid, armsam sina
 On minu kõige püham paik,

Sääl igaweste wiibiks mina
Sääl ainult minu süda wait.

Su filmis asub minu taewas
Ta rääkimata iluga;
Säält leian troosti hinge waewas
Rui sinna siise waatan ma.

Su hääles wägi, mis wõib teha
Et jurnu hauast ärkaks ma,
Wõib anda mulle seda näha
Mis kõigil ilmal teadmata.

Maria Saawa.

80. Rahwas.

Rahwas, on kui elaw-hõbe,
Põeb iga tuju tõbe:
Kergeft kaalub sinna, süia,
Iga liusatusse wiia.

Rahwas ei ta põhja uuri,
Kaua tema arm ei tuuri;
Ette näha ta ei taha,
Selles' tunneb palju paha.

Zookseb tihti nende järgi,
Kes tal näitwad — tühje kärgi,
„Rahwa meesteks“ nii need soatwad,
Kessee palju lärmi a'awad.

Ünnetus, kui tõuswad toolid
Kessee õiguseft ei hooli,

Keske oma kasu nõudwad:
Sukatusel' rahwa sõudwad!

R. Huut.

81. Önn.

Önn elab meele rahus
Maailma möllust lahus
Nii tafa, pehmesti;
Ta tahab waikist ilma,
Ei salli südant külma,
Ei keewaid kirgesi.

Ta püüd on kohust täita
Ja woorust üles näita
Nii hoolsast' usinast';
Ust, lootus, arm ja häädus
On tema põhjus-seadus. —
Ta nõuab kasinast'.

J. U. Lopmann.

82. Ei ma mõista.

Ei ma mõista, mis see oli,
Aga tean küll, kust ta tuli:
Tuli sinu fini filmast,
Tuli selgest õnneilmast.

Tuli kuldsel tumal loites,
Tuli nagu leegil loites;

Oli nagu ingli waade
Hellam üleilmlik aade.

Tuli, ei nüüd kustu, sure
Kinnas taewa õnn ja — mure. —
Ei ma mõista, mis see oli,
Aga tean küll, kust ta tuli.

W. Univer.

83. Raks asja.

Rõik noorus, õnn, ja elu,
Rõik ilma auu ja ilu
Siin kaob tiieste;
Neid külma wõim ja wilu
Neid häda, surma walu
Wiib alla hauasse.

Raks asja aga ilmas
Ei uinu une hõlmas,
Ei tuigu surma juus.
Neist räägib tihti luule,
Need on. — oh sõber, kuule! —
Need on — hing, armastus.

W. Univer.

84. Troost.

Jäe walutaw süda, nüüd rahu,
Jäe rahu ja leegitsew rind!
Rõik kurbtus mu rinda ei mahu —
Jäe rahu, mis waewad ja mind!

Oh unusta kurbtust ja waewa,
 Oh unusta, unusta kait!
 Oh looda, et ükskord saad taewa,
 Kus pühalik, rahu ja waik!

End anna nüüd saatuse hoole,
 Sest toogu mis tulewik toob:
 Sun saadab ehk ainsama noole,
 Mis kurbastust rõemuks muu toob.

Elli. (Helene-Raart.)

85. Mis siis warastand jee neid?

Laulab neiu kirikus
 Istub pingi pääl,
 Paistab palgelt wagadus,
 Härdast kolab hääl.

Miks siis laulab neiute
 Nõnda härdaste,
 Miks ta waikne rinnake
 Tõuseb kõrgesse.

Neiu ekkind õigelt teelt
 Wargaks jaanud ta,
 Parandab nüüd oma meelt
 Palub andeks ta.

Nüüd ta palwe palawa
 Saadab ülesse.
 Oma soowi salaja
 Öhtab Isale.

Mis siis warastan'd see neid
 Örna näoga?
 Mulle ütelda ehk wõid
 Paluks temaga?

Ütlen siis sull' salaja:
 „Minu südame! —
 „Sest ta palwe palawa
 „Saadab taewasse!“

E. Peterson.

86. Ole mureta.

Ole mureta sa,
 Väike neiuke:
 Oma südant hoian,
 Hoian hoolhaste.

Teda iial keegi
 Omale ei saa,
 Sina wõitnud teda —
 Mina sinu ta.

W. F. Jürgens.

87. Pea oma ustu kalliks.

Pea oma ustu kalliks,
 Siis sul rahu, rõõmus meel;
 Ust sul kuni lähed kalliks,
 Kindel tugi elu teel.

Ära lootust ära anna,
 Olgu elu raste ka,
 Jumalat ja hinges kannu —
 Wiletsusest peastab ta.

Armastuses kindel ole,
 Truu ja ustaw surmani.
 Usu, looda, wõitle wahwast,
 Wiimse filmilapilguni!

Milli Tammit.

88. Siis mõtle.

Rüül libe lahkumise tund
 Meil toonud pisaraid;
 Siin nägin sagest õnnist und
 Ja aegu õndsamaid.

Dn pehme õhtu tuule õht
 Su ümber sõudewal,
 Siis minu igatsuse rõht
 Dn selles heljuwal.

Kui toomel õitswal niidura'al
 Weel hõistab künnilind
 Nii waitfel, waitfel eha a'al —
 Siis mõtle kord weel mind! —

Ch. Orras.

89. Jätan need nooled.

Jätan need nooled nüüd maha,
 Millega haawasin sind,
 Jutustust, naeru ei taha:
 Endal on haawatud rind!

Kurwad su pilgud — kui säded
 Südame fiske mul löid,
 Awasid piinade lätted,
 Dotmata walutust töid.

Tunnen nüüd rõhuvat süüdi
 Karistust ihaldan ma,
 Kuule siis kaebaja hüüdi:
 Kihhle mind waatega sa!

J. Leidin. (Speek.)

90. Su filmad.

Su filmad, nii pillkase mustad, kui öö,
 On teinud, et kannan ma ihade wöö;
 Su waate ees salaja wärises rind,
 Ja kõikus ning waarus mu jalge all pind.

Su waade kui oda, mis rinnasse löi,
 Nii imelist tundmust ta wälja sealt tõi,
 Ma ehmatan õndsalt, oh mõistmata wääl,
 Kui wiibib su pilk nii õrnalt mu pääl.

Su nõiduslik iludus, luba, et saan
 Ra finna, kus koiduga ehil end laan!

Mul näita ja õnne siin nõiduwal ra'al
Mis lehwimas walguje-inglite maal.

Juuli Silme. (Beep.)

91. Uuendatud ained.

Kül mitmed luuletajad ilmas
On laulus kiitnud pärna puud
Ja ütlenud, et selle puu all
Kad neiule on andnud juud. —

Nii on siis aja jooksul wanaks,
See aine jäänud koguni
Ja siisgi pärna puust ja neiust
Ma tahaks laulda midagi.

Sest algupäralsed ained,
Mul tuli-ueed mõlemist,
On pärna puust nii kui ka neiust,
Mis keegi pole leidnud wist!

Waat' mullu pühapäewa õhtul
Just widewiku ajal ma —
Weel alles pärna puu all pingil
Nii istusin ühe neiuga.

Ma aga kül ei teinud nõnda
Kui enne teinud olid muud —
Et oleks hakand neiu kaela,
Oh oleks talle annud juud.

Meil tõusis tüli — ja ei puudund
Ka palju kõrwalopsule,

Mii olin ma täis wiha waenu,
Mii jamuti ka õrnake . . .

Ja sellest saingi materjali
Ja aineid oma laulule —
See eest wist tuleb tänu anda,
Sul pärna puu ja neiuke.

S. J. Schmalz.

92. Kes seletab Marile ära?

Kes seletab Marile ära,
Et puhas wale on see,
Mis küla eit Jüri üle
On jutustand temale?

Jüri olla mitu korda,
Külas teistega läbi läind,
Eit olla seda isi
Päält oma filmaga näind.

Küll palus siis Jüri Marit:
Ära ole nüüd pahane!
Et film wõi waata weel teisi
Kuid süda jäeb sinule.

Mari ütles: Ära räägi,
Pois, ma juba nüüd tunnen sind,
Ei see libe keel enam,
Ei enam ta peta mind.

Oh Mari, minu armas Mari,
Kes sulub siis ilma keelt,

Ma olen su endine Jüri,
 Mari, ära heida meelt!

Kes sulle seletab nüüd Mari,
 Et ja asjast aru saaksid,
 Ja kõik tühja juttu eided
 Oma juurest kaugel a'aksid?

Kui Jüri seda oli ütlenud,
 Mari siis punaseks löi,
 Ütles kui õõgawas tules:
 Ei, Jüri nüüd enam wõi!

Jüri, järe itka mu Jüriks,
 Ei usu, ma eite, ei muud!
 Naeste jutt on kõik tühi
 Oh Jüri, anna mull' juud!

M. Lembit.

93. Ära nuta!

Ära nuta! kallis piiga,
 Ära wala pisaraid! —
 Mure tunnid teevad liiga —
 Jäta nuttu sedamaid.

Ära nuta! kallis piiga
 Armja ema hauala.
 Ära kalmul aega wiida
 La! ta rahus hingata.

Kuis ma nadin siis pisaraid
 Kuivatada sedamaid?

Minu peig on juba kaua
Kodust eemal leidnud haua!

W. Sein.

94. Armjamale. †.

Sull sirutan õrnalt käsi
Küll kaela ümber ma:
Ei iialgi ära wäsi
Suud andmast armuga.

Sa üksi oled mu iha,
Mu ainus rõõm ja õnn:
Su muju wiib muret, wiha,
Kõik, mis mull piinaks on!

Teeb rinda kergeks ja soojaks,
Nii lahteks rõõmsaks meelt,
On mulle rõõmu toojaks
Ja paneb laulma teelt. —

Sa oled armas, kui elu
Kui magus mesi-kärg,
Ja pudel, kus selge õlu,
See kallis kesda-märg.

Gh. Rannite. (Mauer.)

95. Südamel tunnistus.

Ükskord kostis häda kisa
Poppi maja põlemas.

Rahwas ruttab, juurde jookseb.
Waprad käed löid aitamas.

Wana Andres wälja kantaks
Ühes oma Mariga.
Semal' murul maha pandaks'
Abikaasa kõrwa ta.

Hoosamini järel' waates,
Siin on tehtud furitöö:
Maha löödud, raha wiidud,
Warast peitis pime öö.

Dma kurja töö kattaks
Süüand maja põlema. —
Rohus nuuskis, otsis, uuris
Kesgi ei wõind tunnista.

Läksid mööda mõned ajad
Rahwast kuuldi rääkima:
Villa Rustas kautand rahu,
Tondid teda waewata.

Räies, süües, filmi pestes
Koor tal hambaid näitada,
Õhtul une woodi heites
Kästaks teda tunnista.

J. Mändmets.

96. Koofite, mis mulle andsid . . .

Koofite, mis mulle andsid,
Sala juttu rääkis ta;

Näakis, kuda õrnast kandsid
Teda oma rinnal ja.

Näakis, et sul põue paisul
Sala tunded ärkanud,
Armastuse hellal kaisul
Õnne õilmed tärganud.

Beel mull' ütles salajutul
Sofistades roosi huul,
Kudas wali saatus rutul,
Murrab õilmed elupuul . . .

Õilme juu mull rasket walu
Pani põue kaswama;
Süda sunnib: palu, palu —
Kuid — ta jee on asjata . . .

Koosike, mis lahtel meelel
Määl anõtsõ, nätsõtsõ ju!
Aga kurbtus minu keelel,
Walu waigistab mu juu . . .

Oskar Brunberg.

97. Enne ja nüüd.

Koor ja rõõmus olin ma
Kui ma wõtsin armasta!
Ela sin siis õnne sees:
Kaine oli minu mees.

Nastad lend'sid minul nii
Armsas elus edasi! —

Nüüd, oh Jumal halasta!
Silmad wees on lõpmata.

Nüüd ma oma lastega
Kodus pean nälgima!
Mehe arm on kuri wiin!
Minul hinges — walu piin!

Enne andis mulle juud,
Nüüd ta ütleb: „Wana luud!“
Wilets elu on mull siin —
Seda kõik teeb kuri wiin!

Enne ütles: „Õnne taim!“
Nüüd ta ütleb: „Kuriwaim!“
Ahastuses ütlen siin:
Seda kõik teeb kuri wiin!

Silma weega palun ma:
Kes võib mulle ütelda,
Miksal kaob kuri wiin!
Kuna rahu saab mu piin? . . .

P. F. Näff.

98. Wastus.

Kuis ja räägid? wõimata!
Süda waikida ei saa:
Miks ja waat'fid hellaste
Neiu sinisilmaste! . . .

Säde lendas filmadest,
Tungis läbi südamest:

Pani mind siis leekima . . .
 Ei wõi waikida, ei saa!

J. Normann.

99. Ingel. †

Kui laial, etj' wal elu wäljal
 Sa wäfind, kurtes seisma jäed,
 Ja närtsitatud rõõmud haljal
 Suil enda ümber suikmas näed.

Mis parem on siis, kui su ingel
 Sääb leina lepitada wõis
 Kus elu ainsaks ehteks hingel
 Jäi ilutsema õrnem õis.

Etš wähendades waljust, waewa,
 Loo fergeks jääb ta sala wõim;
 Wii find weel uuest õnne taewa,
 Kus paistab parem ilma aim?

Joh. Mj.

100. Saksa neiu. †

"Ei Wenelaseks muutu ma!
 Ma olen Saksa neiu.
 Mu isamaa on Saksamaa,
 Ja Sakslane mu peiu!"

"Sooh, mu wäike kullake,
 Kas tõsi tõik, mis räägid?" —

„Jah tõsi, jah ma Sakslane!
Miks naerad Sa? Kas räägid?“

„Kas peiult Leppa Andreselt
Sa oled õppind seda?
Eks katsume, kas Saksa keelt
Sa mõistad kõneleda?“

„Nii ruttu! Alles aasta eest
Münd pandi linna kooli.“
— „Mis keeli rääksid waremast?“
„Oh, waremast — — Maakeeli.“

Oskar Tammit.

101. Ühenduse laul.

Eht Wanemuine kandle annud
Küll mitmel' Gesti pojale,
Ja mõnel Gesti tütrele pannud
Dn laulu-idu rinnasse;
Eht igal ühel isi wiisi
Ka kandle keeled kõlawad:
Kuid ühe laulusse nad siiski
Nii armsalt ühte sulawad.

See laul on kallist kodu rajast
Se laul on pühast isamaast.
See laul on armsast isa majast
Ja wabaduse õnne a'ast.
Ring ilul täidab Gesti hiisi
See kõige kõrgem, kaunim laul

Ja iga Gesti rind ta wiisi
 Küll tunneb wastu kostwat auul.

See laulu kaunis kofku kõla
 Käib taewa Jsa troonini,
 Ja tasub talle tänu wõla,
 Mis laste kohus alati.
 See peab meid ka ühendama,
 Mis juhtubgi meil eluteel:
 Mis kõigil isamaa seesama,
 Ja kõigil sama taewas eel.

G. E. Luiga.

102. Soowid isamaale.

Gestimaa mu isamaa
 Ditse õrnalt, haljenda!
 Kaswagu ju pühal pinnal —
 Gesti hellal ema rinnal —
 Kaunid lilled lõpmata,
 Laitku loodust iluga.

Gestimaa, mu isamaa!
 Kosu, seisja kaljuna!
 Kalewite sammumine!
 Priius päike fewadine
 Kõrgelt taewa telgilta
 Gesti pinda walgusta!

Gestimaa, mu isamaa!
 Kõigis paigus kuulsaks saa!
 Saagu kuulsaks Gesti mehed,

Paißku nad kui hiilgwad tähed!
 Ditse, kosu, kuulsaks saa
 Minu wäike isamaa!

A. M. Saar.

103. Kas?

Kas ta hing Su armu pääle
 Jalgi ei ilmsiks läinud?
 Jas Sa ial Tema filmis
 Wastu armastust ei näinud?

Kas Su pill ta filmi kaudu
 Hingeni ei ial käinud?
 Oled muidu, armas sõber,
 Selles asjas mõnda näinud?

Jakob Tamm.

104. Lootus ja ootus.

Oli aeg, kus Eesti lühäs
 Kaswis õisi ilusaid;
 Tähtsaks üles igas kohas
 Waimukesi mõnusaid.

Aga aja hammas wali,
 Neid üks haawalt ära sõi.
 Sui läks mööda, tuli tali,
 Lilled lume alla löi!

Siisgi talwe tuisu sõitu
 Rewade fõrd lõpetab! —
 Taewa serwast, kuldne koitu
 Siis unest raputab.

Oh mu isamaad siis ehib
 Lille pärg, uus lootusest;
 Rahwa süda ennast lehib
 Parema aja ootusest!

A. Daniel.

105. Ühenduseks!

Ühendus, ja kindel side,
 Taaralaste püham pide,
 Sa tood meile tugewuse
 Raskust võita wägewuse.

Ühendus on rajand riigid,
 Ühendus on loonud linnad,
 Rahwad kokku kehastanud,
 Sõnad keelteks sõlmitanud.

Ühendus teeb tugewaks,
 Teadust nurma wägewaks,
 Ühendus on jumaluseks,
 Olgu see meil paleuseks.

Gesti wend ja Gesti õde,
 Kuulgem Gesti sõna tõde,
 Püüdlem hoida ühe meelt,
 Ehitada Gesti keelt!

Et me Eesti ema keel,
 Kõlaks ilul õigel keel,
 Eesti meel ja eesti keel,
 Ditsku ühenduse keel!

G. Nurf.

106. Eesti kowade.

Kaua juikus Sortsi süles
 Surma unes Eesti waim —
 Tuba nüüd ta ärkand üles,
 Rinnas tuda elu aim.

Kalew oma kangel hüüdel;
 Ajas temast hirmust und;
 Sorts küll kussutab — ta püüdel
 Siisgi lõpetuse tund.

Kalew kõidab kange käega
 Liikmed kõwast' linnitall',
 Peastab jeda wõimsa wäega,
 Kes on ohkand ikke all . . .

Seft mu süda põksub põues
 Kõõmustele rohkest' rind:
 Kowadine õht on õues,
 Lõbusasti lõõrib linn!

J. M. Jaanus.

107. Hilja ööl.

Küüb wait, köit wait kui handas
 Ei kuulda hääli kusagil;
 Kuu, tähed kiirgawad taewas, —
 Hall udu heljub aasadel . . .
 Kuid uni ei tule weel filma,
 Ei tule!

Silm kaugele kõrgesse waatab —
 Üks pisar laugelt libiseb,
 Kuid palawalt õhkamist saadab,
 Ei tea, miks nii igatseb . . .
 Siin wagalt ma seisjan, kui paluks,
 Ja — paluks!

Pea minagi uinun, sest loodan:
 Sind wagad waimud walwawad;
 Weel suitudes terwit full saadan
 Mu unenäud sust hellamad . . .
 Hääd ööd, hääd und full, — mu ingel
 Hääd ööd! —

R. Hanson.

108. Ütle ära!

Hellake, oh ütle ära:
 Miks mind ära nõidusid,
 Miks sa koidu tähe sära
 Südamele awasid?

Süda närtsib nüüd sind ootes
 Jänutab su järele;
 Kava igatsen sind, lootes —
 Ütle ära hellake? —

J Kalmusaar (Kalmholm).

109. Üks ainus sõna.

Üks ainus sõna su huultelt
 Tõi tormi mu rinnasse,
 See sõna käis läbi mu meelest —
 Ta ulatas südame . . .

Üks ainus sõna su huultelt —
 See oli suretaw „ei“ —
 Oh neitsi, kui mõistaks sina,
 Kuis mulle see walu tei' . . .

Ma armastust rääkisin sulle
 Ja hüüdsin hellasti sind:
 „Oh Helene, ütle mulle —
 Kas armastad wähegi mind,“ —

Üks ainus sõna sulst ilmaus, —
 See oli suretaw „ei“! —
 Oh neitsi, mu weri läks külmaks
 Hääl rindu mull kinni jäi! . . .

A. Kan.

110 Lõule.

Eht, lõo, kuub sul lihtne on,
 Su häälel siisgi kaunim õnn;
 Sa teat'sid meile lauluga,
 Et kewade saab tulema.

Oh laula ka mu armsale,
 Et tema pöue kambrisse
 Saab kewade kord tulema
 Ja armu õis jääl õitsema.

J. Pommer.

111. Wõitja naene.

Oli nõder naene
 Jõust ka üsna waene,
 Siisgi süda sees
 Wõidu himust kees.

Mis ta wõita nõudis,
 Täiesti ka jõudis,
 Tugew kindlus see
 Oli tõesti.

Ei ta sõja riistad
 Polnud mõõgad, püssid
 Tehtud terasest,
 Rauast tugewast.

Kilbits oli puhtus,
 Sõja riistaks lahtus,

Rantsiks alandus,
 Heldus, tafandus.

Kindlus, mis ta wõitis,
 Oli mehe waljus,
 Saak oli auusus
 Mehe armastus.

Rata Supp.

112. Sinu filme waade.

Keiu, säraw finisilma —
 Eelendaja leegike,
 Miis su waade walu ilma
 Tihti toob mu südame.

Rui ja waatab, waata ikka,
 Waata õrnast õieti —
 Saada pilka rõõmulikka,
 Igatsewa hingeni!

J. Marmor.

113. Meiule.

Sa waat'fid salajalt, wargfelt,
 Ja magusal pilgul mu pääl.
 Mu süda löi tufsuma argfelt,
 Ma aimasin Eedenit sääl.

Ma tundsin nii õnnelist iha
 Su filmasse waadates siis;

Hing hõiskas, — ta inglina püha, —
 Su pilk teba taewasje wiis.

Ja kui siis kufagilt kuuled,
 Et laulusid ilmale löin,
 Siis tea, et paremad luuled
 Su filmist see waatega töin.

W. Suif.

114. Diele.

Mull ilutjemas aias
 On ainus diele;
 See diefene öitseb
 Tall ikka kewade.

Ta pääle olen nutnud
 Ma tihti pisaraid,
 Ja tema öilmist ikka
 Nad kuivatatud said.

See ainus diefene
 Mis öitseb hellaste,
 On minu kallis öde,
 Mu ainus diele.

J. Umbliä.

115. Waigistus.

Tagant kuldse tähte-walla
 Waatab armul Jsa alla:

Palwel üles tõsta käed,
Siis ta heldust warsti näed.

Kui sul hirmud hinge täitwad,
Lootust lõpetama näitwad,
Jsa juurde ruttu sa,
Tema arm on otsata.

Kas sul päike walgust heidab,
Ehk sind öögi endas peidab,
Jsa-arm sul ala eel
Olgu hoidjaks eluteel!

S. Leppik.

116. Vastus emale.

Miks sa poeg siis ikka waatad
Mure mõttes tufaselt,
Üle õue pilgud saadad?
Kaasikusse tumedalt?

Miks see film ei jäta järgi
Kase tuffa wahtimast?
Seleta mulle jelle märgi
Selle sala tähendust?

„Keiu õitsew, noor ja nägus,
Nõnda õrn kui inglise,
Kase tuka taha kadus,“
Oli vastus emale.

Mart Kirikall.

117. Hommikü.

Juba jälle taewa serwal
 Paistab kuldse kumaga,
 Koidu walge — ime karwal
 Ehib maa end rõõmuga.

Hommituse koidu kiired,
 Hüüdwad ilma elusse;
 Päewa paiste kuldjed wiired
 Wiivad waimu rõõmule.

Sest mu süda wõta kiita,
 Teda rõõmu lauluga.
 Flugas — kui südant täita —
 Kuldse koidu kumaga!

R. Loiten.

118. Pilwefe.

Rõrgel, kõrgel sini-õhus
 Ujub üksik pilwefe;
 Mure, mis mu rinda rõhus
 Selle pilwe sarnane.

Päikest pilwefene katab,
 Warjab teda rutuga;
 Mure-hoog mu rinda matab,
 Riisub rõõmu armuta,

Pilwefene eemal' sõwab,
 Päite paistab lahkeste;

Mure kaob ja jälle jõuab
 Rõõmu-läik mu südame.

B. Weber.

119. Mil jõuan?

Mill jõuan sinna randa
 Ma, kuhu olen teel?
 Torm järele ei anda
 Veel taha — öö mu eel?

Mul veel furd kallist lahet
 Läks forda filmata,
 Ta taga randa, mahet, —
 Kuid jälle kadus ta!

Oh Looja, kas siis iial
 Ei sinna jõua ma,
 Ju rauged rammu kätel —
 Kuid rand, veel kaugel ta!

B. Rosenstrauch.

120. Ära tee.

Sa ära talla ussifest,
 Kes elu saanud Looja käest;
 Kas sina temal elu tõid,
 Et seda temalt võtta võid?

Ra laje lilled ditseda,
 Neilt õisi ära murra sa,

Siis lõhn neilt kaob, ja waluga
Nad saawad surmal närtsima.

Üht südant ära kurwasta,
Et peab su pärast leinama;
Sa wõid küll elu lõpeta:
Tad jälle anda sa ei saa.

Juuli Gentsen.

121. Siisgi.

Patuts end mull' terve tosin
Teisi küla tüdrukuid,
Siisgi Katat mina tosin
Naeseks endal' enne suid.

Kata taewa-sini filmad
Kõidunud mu südame.
Olgu õues tormi ilmad,
Kata rinnal wagane.

Kata palge puna sära,
Üle kibekonna ka.
Laitku küla naesed ära, —
Siisgi Kata tosin ma.

Kug. Kreet.

122. Usjata.

Kui Sa elu murest kangel
Kõõmu tahad maitseada,

Rüsi saatust, kas ta raugel
 Õnne tahab kaitseada. —

Rüsi, kas ta õnne andel
 Tahaks tegeu olla weel.
 Sind ka rasfel mure tunnil
 Auitada elu teel. — — —

Ajjata! — Su elu laewaks
 Dtsi ilmas kindlat meelt;
 Wali saatust — ei ta waewaks
 Wõta ümber pöördä teelt.

J. A. Kuntru.

123. Pea wahti, peremees!

Westkiperes ilus hobu tallis,
 Keda söödetahe kaeradega;
 Hobune on tõesti wäärt ja kallis,
 Püsti kael ja laia rinnaga.
 See on teada küla sees,
 Ole walwas peremees,
 Jätad talli ukse lahti,
 Pea wahti!

Westkipere aitas palju rikkust:
 Salwed wiljaga on täidetud,
 Kirstus kangad sada küünart pikkust,
 Siis weel tekid, siidirätikud.
 See on teada küla sees,
 Ole walwas, peremees,
 Jätad aida ukse lahti,
 Pea wahti!

Westiperes ainus tütar majas,
 Rõige valgem tüla neidudest,
 Tööle wirt nii põllu pääl kui aias,
 Wiijakas ja lahkem kõikidest.
 See on teada tüla sees,
 Ole waltwas, peremees,
 Tatab kambri akna lahti,
 Bea wahti!

Karl Onits.

124. Neiu tüü.

Naabri neiult sain ma kingi,
 Wast ehk soowib tasu ta.
 Si ta minagi jääl tingi,
 Kingitust tal luban ma.

Aga ei ta soowi saada
 Kooksid, muud maiust ta.
 Mis ma talle peaksin andma,
 See a'ab pää mull kihama.

G. Klemmer.

125. Piibu põdeja.

Oh Zukufe, nüüd, kosta sa.
 Mis lugu sündind sinuga?
 Sa alles poisilese eas
 Ja filmad juba tuhmid peas,

Ring nägu kole kollane —
Just „surma warju“ sarnane!

Kas on sul haigus halwa teind?
Wõi oled kaua nälga näind?
Wõi on sind mure muljumās?
Eht käib sul öösel „paenakas“?

— Ei, ei! — sa pääga raputab,
Mu uudis himu suureks a'ad,
Sull põuest paistab piibu nupp
Ja taskust „figarosfi“ jupp.

Ah jo, nüüd alles märkan ma,
Kuis õige lugu sinuga:
Sa liiast suitsetanud ju
Sest oled näost nii inetu!

A. Bloompuu.

126. Elu grammatikast.

On endse aja kangemad Kalewid kanged,
Ja sõjamehed suuremad surmasse langend.
Kuid wõimumehi wägewaid weelgi on wahwaid
Kes kihutawad kirgawa kisaaga rahwaid.

Meil tuulewehkid weelgi on endises toonis
Ja mõni mees on eesliga kisaajate kooris;
Sest nüüdse aja wõimsama wägewus näha,
Kui kangelase kisa ju keelab tööd teha.

J. Bloompuu.

127. Tasa, tuul!

Tasa, tuul! oo, pehmesti
 Puhu mulle vastu!
 Zhkasin nii kiiresti
 Rodu poole astu.

Rodu — ikka mõttes ta —
 Armas üli väga:
 Ütti walge korstinaga
 Tahaks jälle näha. —

„Rodu!“ .. oo kuis vägi sel
 Wõim kui paisuks jalal.
 Raugemas kui nõrkusel —
 „Rodu!“ — jõud weel alal.

Tasa, tuul, oh vaikine,
 Palju weel mul astu:
 Mita parem järele
 Ära wõitle vastu!

Rodu helid — laugelta —
 Too mul ühes, tuuli,
 Pühi higi laugelta,
 Jahuta mul huuli.

Olen roidund rändaja...
 Raua kodust ära:
 Wäsiind, tahaks puhata....
 „Wõõrsil!“ — oh see kära!

M. Bertschil.

128. Sun.

Kui sa õnne kätte püüad;
 Ara torma elu sees;
 Teed sa seda — ainult leiad
 Ohataid su tee pääl ees.

Tööta rahus, magust lootust
 Enda pöues soeta;
 Warst siis saab õnn su ootust
 Ilirikkalt tasuma.

W. Mölder.

129. Oh ilm, oh wiis!

Laps waewalt pistnud hällist jala maha,
 Ju ilma wõtab silmitseda ta,
 Kõik asjad mõtleb teiseks seadida —
 Ja juba katsubgi; kuid wäike paha,
 Sest ema wäljast witsad sisse kannab
 Ja poja waewal heldelt tasu annab —
 Oh ilm, oh wiis!

Laps saanud meheks; tööle nüüd kõik mõtted,
 Nüüd tarwis täita ammu mõeldud tööd!
 Kuid mis? — eks konarased ole teed!
 Pea nõuab elu teised ette wõtted,
 Pea muistne mõte kaob nagu wari —
 Ju mehel naene — lapsi terve kari...
 Oh ilm, oh wiis!

Mees saanud wanaks, lõpmas elu kära
 Salg seisatab ju haura äärella,

Silm wiibib kurwalt minewitussa:
 Mis teinud ta siis ilmas õige ära?
 Ta käinud ainult jeda sama sammu,
 Mis miljonid nüüd weel ja — ammu, ammu —
 Oh ilm. oh wiis!

J. Bau.

130. Minu sõber.

Minu sõber töötab nobedasti
 Töötab läbi terwed ööd,
 Pühapäewadelgi sagedasti
 Teeb ta wäsimata waimu tööd.

Päewal riimib kofku maad ja taewad
 Häwitab nii aega hoolfasti,
 Öösel tantfib furnuks eluwaewad
 Toidab ennast seega auufasti.

Minu sõbra tarkus üle jõuu,
 Pääs tal neli paari riimisid.
 Täidab tingimata meie aja nõuu!
 Tunneb terve tosin tantsu tuurisid.

Anna Madisson.

131. Lapselõlwe mälestus.

Mu meelest ei unune ial,
 See õnn, mis tundsin ma,
 Kui uitsin mändade wilus
 Ma isa karjaga.

Suur, sügaw mäna mets kohas,
Ma kuulasin himuga:
Ta oli kohutaw mulle
Ja armas otsata.

Aeg tõttas lennates mööda —
Mu noorus jäi kaugesele;
Ma sõuan ju elu merel,
Mis sügaw ja tormine.

Ja ajaga ühes kadus
Mu kuldne karjamaa,
Ja armsaid kohawaid mäнди
Wist enam ma näha ei saa.

Kuid nende kohin jäi kõrwu,
Jäi minule südame,
Weel nüüdgi waimus kuulen
Neid kohawat tasaste.

J. Wahtra.

132. Wana olen, alla waon.

Wana olen, alla waon,
Muru-mulla põue kaon.
Kurgu-kuma lõppemas,
Elu küllalt õpetas!

Siisgi, elu koolist ma
Lahkun õpipõisina:
Saadan palweid õhu teel
Kõrge meister sulle weel.

D. Hinzberg.

133. Muju.

„Oh üks musu — ainus musu!
Luba kallikene mull!
Kullakene — usu — usu:
Tuli põleb huuledel!

Sinu huuled õrnakesed
Kustutawad leekiid!
Kuku taenla! — Oh miks lased
Tunda hirmsaid piinasid?“ —

„Minu Miikael — ilma aegu
Ara tühja palwet tee:
Tunned tule piina praegu
Tõtta kiirelt kaewule!“

Neiu musu — püha — puhas
Olgu püütaw kõigile,
Aga ärgu kätte jaadaw
Olgu iga-ühele!“

S. Ostrat.

134. Shtune soow.

Minu, une waiba warjul
Kallis, kuldne neiuke,
Sõtsutagu õisi pääle
Õnne õht full õrnaste!

Unenägu ilmutagu
Sgatsufes hingele,

Kurvastusi küstutagu,
Saatku santust kaugele!

Olgu ikka wahwad waimud
Sooljaks hoidjaks sinule,
Kosugu su armsad aimud
Uue jõule jõudsaste! —

M. Tõnisson.

135. Meri.

Meri ja kangeesti mässad ja teed,
Tormil hirmust mürinat teed!
Kangemast mässab süda mu sees:
Kaugemas olen ta piina ees.

Meri siis waitib, kui kaob torm, tuul;
Ikka weel wäriseb walust mu huul.
Kallim mul kaugele, kaugele läind,
Põhja jää=merede laugel ta käind.

Dotan küll päewad ja nädalid, kuud;
Ikka tulewad laewaga muud!
Palun jäält woolanud põhja=tuult
Rõõmusta weelgi mu närtsinud huult!

M. Särew.

136. Minu arm.

Kui weel olin wäiksekene
Iga põlwe kõrgune,

Siis ju wiidi mulla alla
Minu armas emake.

Oleks minagi ka surnud,
Surnud ühes emaga:
Oleks seltsilise saanud,
Kes mind hoiaks armuga.

Ilmas pole armastanud
Peale ema üksigi mind. —
Ja nii wäga, wäga ihkab:
Armumärgel' minu rind.

J. Sims.

137. Suwisel loidu ajal.

Miks nõnda wara helistad
Oh linnuke, ju laulu häält?
Sa mindgi wälja meelitad,
Sind kuulma puude oksa päält.

Weel alles päike peidusgi,
Kuldraami takka terkimas,
Kuid juba hääli nobesti.
On loodus Loojat tänamas.

Ra inimene rutuga,
Sa ärka, tõtta palwele,
Et ühes linnulauluga,
Su palwe tõuseks taewale.

J. Stein.

138. Lill.

Minust kaugel metsa taga,
 Tean üht lille õitsemas;
 Muude kõrval on ta aga
 Nagu täht, mis säravas.

Palju lilla olen näinud
 Kännates ma wõõral raal;
 Jal meelest pole läinud
 Lill mu omal kodumaal.

Pea jõuan sinna minna
 Kus nii õrnalt õitseb ta,
 Suutelen ja nopin teda —
 Ehteks kannan rinnassa.

J. Bujs.

139. Kallile.

Sind kiidetaksi', ja ilus nii:
 Kui täht, kui päike, ingelgi,
 Kui roosi õis, kui kullaläik,
 Ei mälestagi, mis weel õit.

Ruid, minu meelest, wõrrelda
 Ei wõiks sind roosi õiega.
 Ei kulla läiget näe ma
 Su küljes kuskil olema.

Ei päikse sarnadust sul tea,
 Ei ingel-ilusaks sind pea.

Ei ole tähe hiilguft sul;
 Tean ainult, et ja kallis mul!

L. Sauny.

140. Kauga?

Kauga jõuab armu-tuli
 Põleda mu rinnassa,
 Kui su poolt tuul, oh, nii wali,
 Puhub pääle armuta.

Kauga puhtalt sinu kujul
 Ujet minu südames,
 Kui su wiimse sõna mõjul
 Silmad tihti walu wees?

Kauga? — Kauga? — Oh, ei kauga?
 — Truu ju pole neiu rind! —
 Pea leian oma haura
 Ja jääb unustan ka find!

Geova Kömm.

141. Uueks aastaks.

Üks aasta jälle mööda jõudnud
 Müüd aja mere lainte weel,
 Nus wärawatesse on jõudnud
 Meil wastu siinsel elu teel.

Küll mitmed meitest rõõmu, häda
 On maitfen'd läinud aastaga,

Ei keegi tea weel praegu seda
 Mill kombel uus wõib lõppeda.

Wõib järendada kulbne päike
 Meil uuel aastal iluga
 Eht wõtab häda oht ja äike
 Meil rõõmu-taewast tumeſta.

Suur wägew Looja heält kaitſku
 Sind, meie kallis kodumaa,
 Su pojad, tütreb rõõmu maitſku
 Siin Wene kotka tiiwala.

Seſt armas Geſti wend ja õde,
 Kui astud uude aastasse! —
 Sa nõua taga õigust, tõde,
 Siis jõuad halja oksale.

Weel kalli Riigi Iſa käſi
 Siin kaitſeb ſind, mu isamaa,
 Sa ära palwetamast wäſi
 Oh Jumal, Reisrit kaitſe Sa!

L. Kõll.

142. Üles tõusmise-püha hommikul.

Kuis kaunilt kuulub lõolaul õhust
 Ning tuhat häälel kõlab ilm:
 Oh tõuse maa — ſind ſurma rahust
 On peastnud Looja armu-ſilm!

Oh tõuske, tõtke wete sooned
 Ja kiitke, kiitke Iſſandat!

Oh tõuse mets, et päikse-kiired
Sind haljendama panewad!

Oh tõuske, roidun'd inimesed,
Kes talwe-unes suigute
Ja wangis närtsin'd hingetised
Weel nure-paelus peate.

Maast puhub Looja wägi läbi:
Oh laske siise elu õhki!
Kui Simjon saatte wangi häbi
Ja jätke maha nure-rõhki!

Kes elu marul kannatanud,
Kes effi teedel kõnnite —
Oh ärgake — ilm uueks saanud;
See ime on — oh märgake!

Sest eluwäest küll röömustate,
Mis ilma üle hoowanud;
Kuid loodus-kewadene saate
Ka waimu poolest uuendud:

Mis kuiw, see haljendada püüab
Ja furnud ärkab elama,
Kui Looja-Waim me' haul hüüab.
„Nüüd käes seks hommit — tõuske ta!“

M. Tammi.

143. Jõulu püha hommikul.

Hosianna! hõisake nüüd taewad,
Hosianna hüüa ilmamaa!

Hosianna — otsas patuwaewad,
Päästja tulnud — sõimes magab ta!

Hosianna! laulge kuu ja päike,
Hosianna! tähed hõisake!
Hosianna! maa pääl suur ja väike
Hüüdke auuks Lunastajale!

Hosianna — kõla kõuekeelel
Üle kõige maade rahwaste!
Hosianna, mölgu igal meelel
Kiituseks ja tänuks Päästjale!

Hosianna, tungi wälgu wõimul
Südamesse iga ühele!
Tee jäl lõpp maailma walel, sõimul,
Walmista teed Lunastajale!

Hosianna sõna maru mühal,
Kõrwust kõrwu, keelelt keelele!
Hosianna! laulgu Jõulupühäl
Iga hingeline rõõmsaste! . . .

H. Turp.

144. Wana aasta wiimisel õhtul.

Weel paar filmapilku ja siis mööda
Wana aasta ongi läin'd,
Taga ühtlasi üks tund me elust
Igapäevase aja poole lõnn'd.

Temas olnud rõõmud, kurwastused
Tulewad weel meelde meitele,

Ruid nad tagasi ei enam tule —
 Andma saavad ajed uutele.

Wana aasta warsti läheb uueks,
 Sa ka mine uueks inime!
 Lase et kõik kurjus, halbatus sinust
 Lähets ta'ga igawest just eemale!

Teed ja jeda, siis wäärt sina oled,
 Uue aasta sisse astuda,
 Siis wõid endal' kasu uueaasta
 Tulemise läbi saada ka.

G. Palk.

145. Neg.

Ura aega asjata
 Püüa tühjalt raisjata, —
 Neg mis kallim kullasta.
 Kiire mööda lendama.

Woores eas õpi Sa
 Tarkust tundma hoolega,
 Siis wõid elu laewaga
 Rahu randa pääseda.

Ja'ob Mirdolina.

146. Elust wäsinutele.

Et elagu kel elu antud!
 Miks pärast soowid surra sa?

Rüll tuleb aeg, mis hauda pantud
Saad sina kauaks puhkama!

Eht muljuvad sind rasked mured,
Ei lae hõdel magada:
Kui sina üksford ära jured —
Ei siis sind mured ärata!

Oh lanna siis, mis pääle pantud,
Ja ära liiga kurwasta!
Ka julle surma-tund on antud,
Kiig kiire on ta tulema!

Dskar Joonatan.

147. M. J. Gijeni'ile.

Harid Kalewite mulda,
Kaewad kadumata kulda.
Töö on üli raske teha,
Nõuab kanget waimu, teha;
Palgaks saab Sull' auusammas,
Mis ei häeta aja hammas.

J. Rootslane

148. Kuldsed tähed.

Dö on jõudnud, une õlmil
Wäsin'd käed nüüd hingawad,
Ja-sääl kõrgel taewa wõlwil
Kuldsed tähed hiilgawad.

Oh kui armas on mull waata
 Sind ja kuldne tähte riif,
 Tasa õhkamisi saata —
 Sääal ju õndsam rahu paik.

J. Mustal.

149. Nooruse aeg.

Oh kuldne, kewadine hommik,
 Sa koidu kuma kaugelstal
 Täis lille lõhna, linnu hääli,
 Oh, kuhu oled jäänud sa?

Oh kaugel', kaugel, ära läinud
 Sa oled, elu kewade!
 Ja süda aimab wärisedes,
 Et jõuab warsti sügise!

A. Paulmeister.

150. Lillele.

Mu lillekest ma eila õhtul aasal nägin:
 Ta oli iluta, kuid meeldiwam neist teistest.
 Ma waatlesin — ei raatsind teda endal murda,
 Waid suutlesin ta lehti tuhat, tuhat korda.

Ja täna kui ma jälle metsa poole tõtsin,
 Ei leidnud enam enda ainust, ainust eest!
 Ma ehmatanud, muru pinna najal nutsin:
 Öö wiinud kewadet mu rinnust, südamest.

Chala (Jda Saar).

151. Täht.

Täht helendas raewasel telgil,
 Täht särawalt sätendas sääl,
 Ja warju nii wõimukal helgil
 Täht heitis ju teistegi pääl.

Ruid wõimuse wõimsamal tunnil
 Täht langes säält kiiremal teel;
 Ei tea, mis surmawal sunnil
 Ta wajus just wõimu a'al weel?

Täht edasi lendas nii ruttu
 Ja jäljeta kadus siis ta.
 Ta endisest hiilgusest juttu
 Ei keegi küll ajama saa.

U. Rosenbach.

152. Üleaedne perenaine.

Üleaedne perenaine
 Laidab Malle minule,
 Ütleb, et ta wäga waene
 Inetu ja kõhnake.

Ütleb weel, et laist ta töödel,
 Oli kombat kõlbmata,
 Sest ta ifta päiwil, öödel,
 Poistega peab hullama.

Mall on aga ilus neiu,
 Wirk, auus, rikas päälegi:

Malle tahab iga peiu —
Mall ei taha ühtegi.

Tean küll, miks laitust kanda
Malle üle katsub ta:
Dma tütarit tahab anda
Minule ta kaasajaks.

R. Siimann.

153. Mängija.

Mu söber örnal õhtu a'al
Kord mängis wiulit,
See helises ta kätte all
Nii kenat, kurba wiit.

See mäng mu südant liigutas
Ja sundis õhtama.
Ta mälestusi fiigutas
Mu ette hõljuma.

Mu kadun'd õnn, — mu armastus
Mis üksford tundis rind —
Ja selle magus mälestus
Need täitsid jälle mind.

Ma tundsin end nii üksinda
Siin ilmas olema,
Jäin laulu waikselt kuulama
Ja nutsin salaja.

R. Kindlam.

154. Ta oli telm.

Ta oli telm ja telmiga
 Ei tahtnud tegu teha ma:
 Ta musu minult warastas
 Ja pärast seda parastas.

Mu süda oli wiha täis,
 Et kurjus ülekäte käis;
 Ma nõudsin waljult wastust talt
 Ja tema — naeris kelmikalt.

Ta oli kelm, mis mina ka
 Tal pidin trahwiks tegema?
 Ma tema südant warastan
 Ja oma kord siis parastan.

R. Pöbber.

155. Pühal pidul.

Rõõmus helin pühal pidul,
 Wõtab wastu armast last,
 Kui ta noorel elu idul
 Ilma sülle astub wast.

Hella, õrna ema hoolet
 Kaswab wäeti hirmuta,
 Kuni teda wali saatus,
 Wõtab kaisju armuta.

A. S. Siblik.

156. Kust on tulnud?

Kust on see kuri Raini sugu
 Maailma pääle pääsenud,
 Kes riisub, petab ühtelugu,
 Ja Juuda kombel annab suud.

Nii olgu näiteks hobutargad,
 Ja aida luku lõhtujad,
 Kõik kaardi-moorid, kae targad,
 Ning sortsid, soola puhujad.

Ma sooviksin neil sada sõrda,
 Kes riisub, petab ligemist,
 Et aetaks' neid ku lutsud mõrda
 Ja ruumi antaks Siberist.

Jh. Toompuu.

157. Maailm.

Mis hoolib maailm kurvast elust,
 Mis trööbäti saab säält waewatud!?
 Ilm leiab löbu auust ja ilust —
 Eht olgu see ka laenatud.

Ja kudas tunneb rahwa-sugu
 Weel peenem maailm ümbruses?
 Nad peavad ainult nendest lugu,
 Kes paistwad õnnes, hiilguses.

G. Rajaf.

158. Suwine öö.

Tasa jammun üle lagendiku,
 Mõõda jõe kallast õitsewat,
 Gemalt läbi musta widewiku
 Paistwad linna tornid tumedad.

Taewa serwal roosiline eha
 Kuldad pilwi puna paistusel,
 Önne tundel terkineb mu keha.
 Waim, see wiibib luule lugudel!

Ümber ringi kuldsed kullerkupud,
 Hõbedaselt hiilgaw jõepind;
 Gemal lehwitawad laewa lipud,
 Metsas õnnel hõistaw künni lind;

Salaline sahin rohu süles,
 Lille liikumine warre pääl —
 Terwest loodus' templist tõuseb üles
 Taewa poole wali hõiske häääl.

Kõik, mis südamesse püüab
 Silma, kõrwa kaudu tungida,
 Nagu õnne joovastusel hüüab
 Tänu julle Looja lõpmata.

W. Grünstamm.

159. Ilus on öieks.

Ilus on öieks,
 Silmitses hellaste
 Armsuse sees.

Uga kui pea ta
 Närtfib ja kaob ka
 Sõ-külma ees.

Uga oh inime,
 Nõnda ka sinule
 Tuleb kord tund: —
 Täna küll õitsed sa,
 Homme läed hingama
 Igawest und.

A. Leithammel.

160 Ürtamine.

Ma tundsin, et ma elan, ja mind kästi: käi! —
 Ja tõrkumata, sõnakuulwalt käin ma päewast päewa,
 Kas niisutab mind wiim, kas rahe haawu löi,
 Kas lendwad pätkse kiired üle wesi-halli taewa.

Nii rooman tasa mööda künkalise tee, —
 Ma wõitlen sääskedega, kaeban sääse pistme walu, —
 Ma rõomustan, kui juhtub nõder lilleke
 Mull wastu teel. — Ja see on kõik? — Ja see, see
 ongi elu?

Oh ei! Ma tean, on kauge lehtaw ime maa,
 Kus hõõgwa päikse paiste, pürha tuel hõõgab weri,
 Kus nõiduslikult sulab elu unega,
 Sest hinge ümber woolab wägew kenaduse meri.

Ja nagu laene, joowastuse wõimu täis,
 Sääb woolab elu piiramata põnewuse sõudu, —

Ja surm — surm on kui magus lehtaw kihwti õis.
— Oh, sinna, sinna lennata! — Oh, andke mulle
jõudu!

Ma wäsiind mures toetan puhke-kiwi pääl
Ja waatan tagasi, — ja tafa libe aimamine
Mull juurdub hinges, ja ta haawaw naeru hääl
Mull fofistab: Su tee on sinu oma wääriline:

Mis õrnus näitab sull ja rahu ihaldus
Oh hing, kas pole see wast ise-armastaja nõrnus,
Wast jala-külmus sinu „era proletus“,
Su uhke priius'-meel wast kitsa meeleline tõrkus?

Ja ometi, ja tead, on puhas waimu ilm
Kus kõik, mis nõrk ja tume, kaotab seletuse läike,
Kus ainult wõderast walu nutab hinge film,
Kus oma-salgamise jagab paleuse päike. —

Oh püha wõim, oh paleus, ma otsin sind!
Oh süüta minu hinges oma puhta tule sära!
Las' filmapilguks päik'je riiki tõusta mind,
Ja siis, kui tahad, kustuta mind igawesti ära.

Martha Pärna.

161. Loode.

Kuninglikus hiilges waos päike
Metja taha ime iluga,
Tema wiimne kulla karwa läike
Nõrgalt wõitles õhtu wiluga.

Paistis õrnalt puude lehtedele
Paistis haljendawa kingu pääl,

Paiſtis rõõmuſtatud ſüdamele,
Paiſtis nii, et ärkas tänu hää.

Puude lehed taſa libiſeſid,
Mahe wärin latwa liigutas
Laiad oksad taſa painduneſid —
Õhtu tuul neid õrnalt kiigutas.

Kullakarwa wiimſe kiire luma
Radus aegamööda puude päält,
Südameſt käis läbi õnne jume,
Oh, et ial ta ei kaoks säält.

W. Waſer.

162. Ainuſ sõber.

Weiſe kaſe ſalgakene,
Metsa ääres, koplis säält
Oled ainuſ sõber mulle
Selle laia ilma päält.

Kui mul ilm on teinud walu
Kui on raske minu rind,
Raunis kaſe metsa ſalu,
Ükſi ſina trööstid mind,

Kui mult elu ſaatus riisub
Õnne kõige õndsama,
Üksnes sulle, kaasik, kaeban,
Truuks jääb mul itka ſa.

S. E. Praks.

163. Mere ääres.

Laine liigub,
 Laine liigub,
 Waob waitfält edasi.
 Keerleb weerleb,
 Weerleb, keerleb
 Kuni jõuab kaldani.

Nõnda liigud
 Nõnda liigud
 Laial elu merel sa,
 Kuni jõuad,
 Kuni jõuad,
 Rahu randa puhkama.

Hugo Wühner.

164. Kadunud paleus.

Weel alles hilja paisisid sina
 Mu ligi hiilgwa tähena,
 Ja ehtisid mu teed ma rada
 Kui paradiisi lillega,

Mu rinda täitsid armuleegid,
 Mu hinge taewa pühadus,
 Sa oled minu hoidja ingel
 Ja minu õndsus paleus!

Ei paista nüüd ja enam mulle,
 Ei sind ma enam näha sa,
 Ja minu taewas minu õndsus
 Dn kadund ühes sinuga.

Need tunded lahkun'd minu rinnast,
 Mis leekisid jääl sinule,
 Üks mälestus ja waitne walu
 Weel jäänud minu hingesse.

Peeter Kuusik

165. Jällenägemine.

Kui mõne aja pärast
 Ma näen sind loolitwend,
 Siis nagu ilma karest
 Saan lahutada end.

Ja rändan mõtte tiiwul
 Siis minewikku ma,
 Kus noorusaja wiitwul
 Lõõb süda tufsuma.

Kus end'jed rõõmu tunnid
 Mind usaldawad weel;
 Kus rasked elu funnid
 Kõik tundmata on teel.

Ka jälgi õnne ilmas
 Ei kaua wiibi saa —
 Ju elu nõuded filmas
 Ja pean lahkuma!

166. Muutlik elu.

Täna tormi, tuisku palju,
 Külm nii wali, tuul ka walju,
 Homme jelle järele
 On ehk ilus ilmake.

Täna elus rändajal,
 Süda mure koorma all,
 Homme õnnel hõiskab ta:
 Ilm nii muutlik — süda ka! —

Mõni õõtsub õnne taewas,
 Teine tihti õhkab waewas.
 Ühiselt wiib kõigi tee
 Igawese kodusse.

J. Einling.

167. Hällipühaks.

Sünnilapsukene waga,
 Une hõlmas õndsalt maga,
 Puhka waewa wäsimust.
 Puutku ingel õrnu huuli,
 Toogu lind ja lahke tuuli
 Hälli pühaks äratust.

Äratuse heli ilus.
 Äknal, puut'je warju wilus
 Kuldsel kandlel keelitsib.
 Unes ilmaw taewaluule
 Nuttu, naeru toob su suule,
 Palwe keelil meelitseb.

Päikse paiste, kaste jära
 Ujab une silmast ära
 Lahke ilm find terwitab.
 Uue aasta õnne wala,
 Jsa, jel, les waißelt, jala
 Põlwil' Su ees palwetab.

S. A. Koosmann.

168 Suwisel loiduajal.

Miks nõnda wara helistad
 Oh linnuke, ju laulu häält?
 Sa mindgi wälja meelitad,
 Sind kuulma puude oksa päält.

Weel alles päike peidusgi,
 Kuldraami takka ferkimas;
 Kuid juba hääli nobesti,
 Du loodus loojat tänamas.

Ka inimene rutuga
 Sa mine, tõtta palwele,
 Et ühes linnulauluga
 Su palwe tõuseks taewale.

J. Steinberg.

169. Kaunis koht.

Mu süda on kui tume taewas
 Kus wälgu tule kirjades.

On armu kirjutatud sõnad,
Mis ial kustu südames.

Uht kohta walwawad need wälgud
Mis terwel ilmal tundmata —
Ta üksi sessel pühaks paigaks,
Kes temast lahkus õnnega.

Tal pole mingit luule ilu
Ei ühtgi wõdrast meelita
Ta omal pehmel rohutefil
Tee wäsimusest puhkama.

Koor lepik kohiseb ta piiril
Kui ainus ustaw nägija;
Ta saab weel kaua juttu westma
Sest õnnest, mis sääl näinud ta.

Ei tema kõnet mõista keegi,
Kes lahutamas kurba meelt:
Ta üksi kae südamesse.
Wõib rääki armastuse teelt.

Las' olla ta ka ilmal wõdras,
Kes mööda sammub teadmata.
Mül on ta aga pühaks paigaks,
Kus taewa õnn on wiibida.

Nii kaua, kui need noored lepad
Siin saamad sahiseb weel,
Nii kaua, kui weel haljas muru
Maad katab selle metsa teel —

Nii kaua mõtlen mööda minnes
Ma selle kõrge õnne pääl,
Mis ühte kallist südant leides
— Kõnd tundis õnne hõiskel sääl.

A. Saal.

170. Hommikul.

Juba paistab päike
 Üle metsa, maa,
 Paneb kulla-läike
 Mäel särama.

Ründja sahtu kannab
 Põllu kingu pääl,
 Loojal kiitust annab
 Laulja linnu häääl.

Raste käes nüüd kosub
 Tugewamaiks taim,
 Iga hinge asub
 Nateline waim.

Hommit kaob kiirest' —
 Lõpeb päewa töö,
 Wiimsest õhtu-wiirest
 Algab pime öö.

L. Kuhlbusch.

171. Sulakuduja.

Neidu nägus, sõsarfilma,
 Rudus sukka minu ees:
 Põimis punast, finist kirja
 Hõbe karwa warrastes.

Waatsin neidu, waatsin lõnga
 Riitsin neiu wirka tööd —

Ja siis wiimaks pärna wilus
Soowistn tal magust ööd.

Uga nüüd wast, kawal neidu,
Tunnen mis teind kududes;
Sinnust kootud taewa-kirja
Leian omas südames. . .

Aleksander Trilljártw.

172. Kallimale.

Kallis neitsike, ja ilus Linda,
Sinust waimustatud on mu rind.
Sinu eest ma pakuts kõrget hinda,
Sind ma armastan, jah üksnes sind.

Waimu tuli leegib sinu filmas,
Kallist tarkust lausub sinu huul.
Õrnusele ilutsed siin ilmas
Kandle häältel laulud sinu suul.

Sinu ette waimus langen mina,
Sinule ma kingin südame.
Ütle, kallis neitki, et ka sina
Armastad, jääd truutiks minule.

Siis ma sulle hingeihad luulen,
Dma elu sulle pühendan,
Kõik mis ial ilust armast, kuulen,
Kokku kõlats laulus ühendan.

Karl Hiob.

173. Tormine meel.

Meil ilmas elu küll liigub
 Ning efsib mitmel teel,
 Ja siisgi mõttes ka liigub
 Küll mõnda häädust weel.

Kord mõtted hirmsalt mäsawad
 Ja tormine on meel,
 Kord jälle waitfelt seisawad
 Kord rõõmsalt laulab teel! —

Kuid kanna meeles ifka hääd.
 Kui torm on tõusemas,
 Siis oma õnne leiad, pea,
 Ja rahu südames!

S. Lepp.

174. Lumi.

Lumi katab õrnad lilled,
 Katab põllud, heinamaad,
 Lumi katab -- ära karda,
 Et nad külmas surewad!

Lume all nad saawad hoitud
 Kurja talwe külma eest,
 Lume all nad und wast näewad
 Ilusamast kewadest.

Minu südames ka lumi,
 Lumi külmaft kurbtuseft.

Siisgi elab jääl weel lootus —
Lootus kaunist kewadest.

M. Ritsnik.

175. Igatsus.

Kus on see koht, kus laewakene
Kord jõuab laen'telt rannale?
Et asuks rahu igawene
Mu walust wäfind rinnasse.

Wist kaugel, kaugel, — ei weel selgi
Pats udu minu waate ees. . .
Ei ehataht weel eemalt helgi,
Mis otsin sala lootuses.

Miks tungib ohke ohke järgi
Mii kaua, kaua rinnalt mull? . . .
Ei walmid öiedest weel pärgi
Ei täht weel tõuse hommikul. . .

Ma kuulen rõõmsat laulu kaja,
Ma kuulen ilusamat wiit;
Kust tuleb laul? See õnne raja
On ütleмата kaugel siit. . . .

J. Jaks.

176. Piisarad.

Kui sinu süda kurwaks läeb.
Siis nuta piisaraid;

Ta nendest tõesti abi näeb,
Jäeb rahul, sedamaid.

Kui surm jult riisun'd kallimaid
Ja kurtma jätnud sind:
Siis nuta kurbtus'-pisaraid, —
Neist fergemaks saab rind.

On wale sõbrad, waenlased
Wast kurwastanud sind;
Siis jälle silma pisarad
On waitse rahu hind.

Sest pisarates asuneb,
Just taewaline waim,
Ja nende kastel kosuneb,
Su hinges rahu-taim.

G. Sirel.

177. Lasna mägi.

Ma näha igatsefin —
Siis kui weel karjane,
Sind, kõrge kalju kõngas.
Sind, leina-kiwike.

Ma tahtsin liidu-lugu
Su tipul hõisata,
Ja karja sarwel panna
Kõik kaljud kajama.

Kui suureks sain, siis nägin
Sind, Linda nutu paif,

Su ümber laene lafjus. . .
Ma olin wait, — nii wait . . .

Ernst Enno.

178. Rohi.

Raabri eit mul ütles eile,
Nende Rusti hädine,
Ei ta taha süüa, juua,
Süda olla haiglane.

Eit mult küsis kas ma teaksin
Mõnda rohtu Rustile
Mis ta südant teeks küll terweks.
Saadaks nägu naerule.

Ei ma julgend eidel' öelda,
Miks on Rusti haiglane,
Enesel mul tema töbi,
Ra mu süda hädine.

Rohtu paremat ma teadsin,
Mis küll ruttu parandab —
Rusti südant; ei ma julen'd
Öelda — Süda walutab.

Rui eit Rustil' luba annaks
Mulle kosja tulla ka,
Meite südamed siis saaksid
Terweks ühe korraga.

H. J. Sootvik.

179. Wesiroosid.

Wesiroosid ilusad,
 Tuule käes nad kõiguvad:
 Suwi weest nad wälja tõi,
 Nupukesed külge löi.

Soojust annab päikene
 Rikkalikult nendele;
 Hommikul neid suudleb loit,
 Öhtul amariku loit.

G. Suits.

180. Kus on hää?

Raske saatus rõhus mind mis kole,
 Jäffin mures ilma nõuuta,
 Kõik mu elu tufane ja tume,
 Önn ei kustilt wastu naerata.

Wale sõbrad, truudusetä naabrid,
 Puudus, hädad, elu wiletsus,
 Kõik need piinasid mul raskest hinge
 Ööl kui päewal oli mure uus.

Mõtlesin, kus minna, kus on parem!
 Kus ei elu nõnda tülikas.
 Nii ford omas kitsikuses kurtsein
 Üksna meele-äraheitmises.

Alles weel kui pääd ma mõttes murdsin,
 Troostis kallim sõber wiimati,

Sõnas mulle waigistawal häälel:
 Hää on jääl kus meid ei olegi.

Sest et meie elame weel ilmas,
 Mis on häda oruks meitele.
 Aga kõrgel tähte taga taewas
 Glab meil üks armsam isake.

Tema poole tõustu meie hüüded
 Glu tufalistel tundidel.
 Tema poole jaatkem ikka palwed,
 Tema käsi juhüib saatustel.

Miina Karlson.

181. Laulunule.

Ei ma sul t nõua ega palu,
 Et sa mind kauem meeles peaks,
 Ma tean et, see minu elu
 Ei wõi ju enam luua heaks!

Ruid palun; ära kohut mõista,
 Mu pääle mõeldes kurjasti,
 Waid ennem wõta mu eest seista,
 Sa tead, me' langend ühtlasi!

A. Reimann.

182. Palwe tunnil.

Tähekesed, tähekesed,
 Walgus-tule terakesed,

Saatke puhtust püesses,
 Palwe pilguks minule.

Saatke, jaatke jarnast puhtust
 Nagu on teil enestel! —
 Puhtust, mis nii väga armas
 On mu isa südamel! . . .

Puhtast waimust puhas palwe —
 Oh mis elu on sel sees!
 Elu, mis on Jumal ise
 Seletand selges lees;

Puhtast waimust puhas palwe —
 Igast maifest sõrdlusest
 Me käib . . . Oh, puhtad palwed,
 Tõustem õhtul hingedest! . . .

P. J. Peets.

183. Lilled.

Lilled on weel kenas ehtes
 Kõhi kaswab rõõmsasti.
 Kõik on alles haljas lehtes
 Inime käib armsasti.

Nende kosutawal lõhnal
 Wärsket õhtu hingades,
 Tõudu annab igal kõhnal
 Lille lehk, mis tungides

Siede seesi wälja lehtab
 Ohuwoolust wärskendab

Seda noor ja wana ihkab —
 Wärske õht fõik priskendab.

Juba niidu serwal kuulda
 Wikatite kõlinate
 Wikat wehib wirgalt täelta —
 Surmah lilled õitsewad.

J. Sulzenberg.

184 Geshujulik truudus.

Kord lahkudes ütles mul
 Kallima suu;
 „Sa homme, kui ämaral
 Kumamas suu:

Pead tulema jälle, sest
 Igaw see tund,
 Will armastus-lilledest
 Ilma on rind! . . .

Su wastu mu armastus
 Ilka on uus! —
 Ma ootan sind aias, kus
 Died on puus . . .

Oh tule, sest wäga nii
 Önnis siis rind,
 Kui wõimalik jällegi
 Näha mul sind! . . .

Ei suuda mind lahut'da
 Sinust maailm;

Ei armastust jahut'da
 Muu, kui surm külml! . . .

Wõiks taewas meid juhtida
 Wooruse teel, —
 Siis otsata rahul ja
 Rõõmus mu meel!" . . .

Ma läksin . . . kuid — asjata
 Waewasin end:
 Ju teistele tuffsus ta
 „Ihm süüta“ rind . . .

P. Kangur.

184. Wee pääl.

Tasa üle laente süle
 Liigub lennul paadike;
 Mer, mis woodes mäng'mas wile,
 Sõuab kauni kaldale.

Kaldake küll wilgub wastu
 Eha walgel armsaste;
 Wara weel ta pääle astu,
 Lähme laia laenele!

Laenekene, liigu, liigu
 Lütka laewa lahkeste;
 Paadikene, kiigu, kiigu,
 Ornemasse õhusse.

Õhukene, soe, mabe,
 Selju ümber hellaste

Rinnakene noor ja lahe,
Tusku lahtust meelesse.

Meelekene mõtle mõnu,
Lõbudust too elule;
Keelekene, seo sõnu
Nii, et lahtub laulute.

Rõla, laulukene, kõla,
Rõla kaugelt kaldale;
Tattis laenel lahtub mõla,
Tuulis lehib purjute.

Tasa, üle laente süle
Lennul liigub paadite;
Aer, mis woodes mängmas wile
Sõuab kauni kaldale.

N. Tõeleid. (Tobber.)

186. Temale.

Ei hooli mina ilma tiidu-käraft
Ei laituseft, mis maa pääl puistatafs
Kõik omad hääd, weel tema päraft,
Ma kõiki, kõiki ära ohwerdats,
Kõik seda tema kalli pilgu päraft;
Mind lasets siise taewa wärawast. — —

Kõik mis on minul püha, kallid olnud,
Eht olema saab — temal pühendan.
Kõik omad rõõmsad, kurtwad laulu wiisid
Nüüd temakeats ainult ette toon.

Ja aina selle pärast, et ta minu
 Olets ja jäeks ilka jäädavalts. —

G. J. Leppardt.

187. Shtu.

Waikselt waatan tuule mängi
 Lehtwa puude lehtedes,
 Lilled õilme ehtedes
 Wajunud ju une sängi.

Zephyr tõttab läbi wõsa,
 Teatab ööse tulekut.
 Waikind hällist lapse nutt,
 Keegi ei tee enam kisa.

Lume kombel langeb maha
 Doome põesast õilmesse.
 Ööpik laulab rõõmsasti,
 Arwas lind ei aima paha,

Taewas ümberringi tume,
 Tähed hiilgwad üleweel,
 Cha põhja piiridel,
 Nagu nelu palge jume.

Ööpik suigub une sängis —
 Maga, laulik, rahuga!
 Zephyr, heida magama,
 Jäta oma armu mängi.

A. Alwer.

188. Süda ja meri.

Rahutu igawest' himulik süda,
 Sina kui lõpmata laenete loda,
 Minult, et rinnas sa peidad end warjul —
 Meri küll heljumas ilmade harjul.

Lei's mõlemis warjul üks wägi, üks wõim
 Mis laenetas, tõuseb, mil aegade aim,
 Kui meri on tajane waga ja wäik,
 Siis südames magus' te tundmuste maik.

Kui aga kord tõuseb suur maru ja torm,
 Mis meres nii möllab — ka südames karm.
 Ta õrnema helme siis kaldale toob
 Ja südames kallimaid laulusid loob.

A. Kuldsaar.

189. Terwitus kaugelt.

Wii terwisid mu isamaale,
 Sa õhus lendaw linnuke,
 Wii terwisid mu kodumaale
 Ja luhas õitswa lillele.

Wii terwisid mu sõbradele,
 Ja armisa isamajale,
 Wii terwist muule kohtadele,
 Mis jääwad minu meelesse.

Siis lendes tagasi sa sõua,
 Kui kodumaal ju oled käind,

Mu linnute, mu juurde jõua
 Kui kõik mu armsaid oled näind.

Weel mälestuseks mulle kannu
 Üks väike lillekene säält,
 Kui seda keegi sull' ei anna,
 Too minu isa haua päält.

Siina Bern.

190. Süda ja mõistus.

Süda, süda, ära nõua
 Jal omal' seda sa,
 Mille kohta mõistus sulle
 Ütleb: see on võimata!

Mõistus tunneb selget ilma,
 Ilma nõuded tunneb ta,
 Sellepärast, süda, ära
 Halka mõistust piinama.

Süda, sina oled tihti
 Nii kui laew mis tüüriga:
 Kui sa võtad mõistust abiks,
 Juhib see sind tüürina.

A. Truuwert.

191. Uue nägu.

Und nähes kandli võtsin
 Ja süda walust kees,

King Wanemuiset otsin,
 Mull filmad olid wees.

Ma Wanemuise leidsin
 Mull laulis kandliga,
 Ma põlveli end heitsin
 Ja kuulsin nutuga:

„Waat', Taara tammik põleb,
 Mu armsad lapsed weel,
 Kad surma ohwriks lang'wad
 Kui käiwad riiu teel?

Ei keegi kätt neist tõstnud,
 Ei tuld võiks kustuta;
 Ei wend sääl wennal wõtnud
 Kätt abiks pakkuda.

Sääl wennad lahku lõiwad
 Siis lõhe wahel jäi, —
 Weel wiimats hagu tõiwad
 Mis leeka, hirmsaid, löi.

Ra Wanemuine kadus
 Mu filmist; — suitusin,
 Ta kandli häält kui udus
 Ma kuulsin — ärkasin.

Joh. S. Jurikas.

192. Elu

Me' elu on üks auklik tee
 Wiib üle kiwi, kängaste:

Kui tahad, et ei põruta,
 Tee wanter tubli wedruga,
 Mis vaindub nii, kuis nõuab tee,
 Siis sõidad safsana!

A. T. Kaljuwald (Lombach).

193. Kas mäletad?

Kas mäletad, kui hellalt mulle
 Nii taha rääkis sinu suu:

„Jään igavesti truits sulle,
 Mull armsam pole ükski muu!“

Kas mäletad, kui armu sunnil
 Huul huule puutus palawalt, —
 Meid ammu igatsetud tunnil
 Üks side köitis salajalt. —

Siis nagu armu tõusu helgil
 Önn õisi puistas eluteel,
 Ja hiilg'wad tähed taewa telgil
 Meid nagu õnnistasid weel?

Nüüd kadunud see kõik kui wari;
 Sa jelda pöörnud minule.
 Kuid sügaw puhas armu meri
 Jään'd mässama mu rinnasse.

H. Rits.

194. Armastaw täheke.

Armastaw täheke! kõrguses teal
 Kui ma sind hiilgawalt silmitsen jääl,

Siis kaowad rufutud südame seest
 Koik mured ja kuiwawad silmad mul weest.
 Ja paisub mu rind siin armastuse tunnil
 Rahu sees õnne — ja rõõmustuse sunnil.

Rända, oh rända ja taewalist teed.
 Rõrgemale, oh, siis edasi weel.
 Kaswa jääl, sõra ja hiilguse sees,
 Ole aga ikka mull rõõmustajaks ees;
 Sest alati mu õnn, mu tumedas elus
 Siin helgitseb ainult su hiilguse ilus.

M. Hindreons.

195. Kadunud õnneaeg.

Mure rõhub rinda raskel tujul,
 Pisaraid mul lang'wad laugelta.
 Kadunud ajad ast'wad furwal kujul
 Waimu silma ette kaugelta.

Õnnis aeg, kus lille ja linde kaja.
 Rodu nurmel weel mind rõõmustas!
 Meeles ikka waike isamaja
 Kus mind kallis ema kaisutas.

Kallis isamaa! Miks olen ära
 Sinu pinnalt lahkunud kaugemale?
 Kas ei sinu hiilgaw tähte sõra
 Südant ei wõind fundi rahule?

On mul wõõrad tuuled õnne toonud,
 Istutand mu hinge rahu maad?
 Ei! — Kad on mult terwelt ära wiinud
 Endsed õnne ajad ilusad!

Õnne aeg — ja kallis lapse põli,
 Tule weel — ehk torrats — tagasi!
 Tsamaa, kus rõõmu rohkest oli,
 La! weel astun sinu radasi!

Kadund õnneaeg ei enam tule!
 Ujameses jääd'walt magab ta.
 Tsamaa! — Ka sindgi enam pole! —
 Kurtes mõral rajal rändan ma.

J. Pihlakas.

196. Wennale.

Ingel lehwigu ju eel
 Jitka sinu elu-teel,
 Näitku sulle õiget rada,
 Et ei mõiks ja komistada!

S. Taewere.

197. Rewadel.

Kuis õhkuwad öied, kuis lõõritab lind!
 Kuis laulab ja luuletab ilmamaa pind!

Siis naeratab hallik, Sää! õhkude jaal,
 Puud pungades nõmmede nõlwade jaal

Ja kõrredgi kalmudel helmede wees,
 End pidule kogutud kullatud tees.

Käib koidikul kasepuu metsadel küül,
 Kuis lahkesti laulab siis lootuse huül.

Oh lenda ka lustil mu lõbusam laul,
 Ja palmitse pärjakesti kewade auul!

M. Korb.

198. Sügise.

Mets kohiseb, ja lehed
 Puu küljest langewad;
 Su talupoja rehed
 Koit tihti suitsewad.

Pool põldudest on küntud,
 Pool — jäetud kesasse;
 Maa tükki on tehtud
 Ka talwe-ruffisse.

Küll sügise on wihma
 Ja ilmad udused,
 Ka mõnikord on külma,
 Maanteedgi mudased. —

Kurg lendab lõuna poole,
 Et pääs' da külma eest,
 Wöö paneb nekrut wööle, —
 Ja lahtub kodumaast.

Joh. Abner.

199. Tuulutaja eestujuts.

Nägin tuulutaja mees —
 Püüdis teri põhu seest;
 Puhtad terad sarja all
 Puhasst leiba andsid tall.

Nõnda sõber sina ka
 Waimu wilja puhasta.
 Tuula wälja woorusest
 Saltwad wead igawest.

Tuul: Ion targad mehed jull
 Waimu puhastamas küll;
 Anna ennast nendele
 Puhastada alati.

Rui ja nõnda hoolega
 Wõtad waimu puhasta,
 Siis saad waimu wiljast ka
 Puhast leiba maitseada.

M. Jams.

200. Õnnelik mees.

Ei õnnelikuks pea ma seda
 Kell raha ja rikkuse orjaks süda
 Ja kaugeltgi pole see õnnelik
 Kell walitseada suur kuningriik.

Waid aga õnnelik on see mees
 Kell lapselik alandus südames,
 Kell kõikides kallim on wabadus,
 Kes tunneb mis tõsine armastus.

Kell' saladust ilmutab looduse huul,
 Kell' suud annab õhtune pehme tuul,
 Kell' selge on lindude laulja keel,
 Ja tuttawad pilwete kõrge teed.

Kes tõwaks jääb saatuse haambri all
 Rui alasi pajas, kel ülewal
 On püüete eesmärk — on õnnelik
 Ja õndsam kui see kellel rikkus ehk riik.

L. Krohw.

Õunletajate nimekiri.

	Lehek.
1. Dr. Fr. K. Kreuzwald	3
2. J. W. Jannsen	4
3. Liidia Koidula	4
4. J. Bergmann	5
5. P. Jakobson	5
6. M. Lipp	6
7. Dr. M. Weste	7
8. C. K. Jakobson (Linmutaja)	8
9. Anna Haawa	9
10. P. Grünfeldt	9
11. J. Kunder.	10
12. Joh. Liiv	10
13. Elise Nun	11
14. Jakob Liiv	11
15. A. Reinwald	12
16. M. Pufits.	13

	Lehet.
17. Fr. Kuhlbars (Willi Andi).	13
18. M. J. Eisen	14
19. Wilhelmine Ederberg (Helmi)	14
20. K. Krimm	15
21. M. Kampmann	15
22. A. Kennit.	16
23. G. Wulff (Sis)	16
24. Jaan Parvo	17
25. K. G. Sööt	18
26. A. Lattif	18
27. D. D. Mägi	19
28. Liisa Reintwald	19
29. J. Järw	20
30. A. Jürgenstein	21
31. Jakob Jänes	21
32. Ed. L. Wöhrmann	22
33. Anna Ott (Pajuleht)	22
34. J. Peet	23
35. M. Neumann	24
36. H. Brants.	24
37. Leeni Patast	25
38. Hermann Niggul (Annila)	25
39. P. Laredei	26
40. Elly Weltmann	26
41. Dr. K. A. Hermann.	27

	Sehet.
42. Joh. Köpp	27
43. J. Tilk	27
44. A. Grenzstein	29
45. Liina Täfer	29
46. Ernst Saabas (Ilmatar)	30
47. C. M. Redlich	31
48. A. D. Neufeldt	32
49. J. P. Söggel	33
50. J. A. Weltmann	33
51. Helene Maasen	33
52. D. Grossschmidt	34
53. Martin Undi	35
54. J. Leppik	36
55. Elisabeth Aspe	37
56. J. M. Sommer	38
57. P. Fr. Köiw	39
58. S. Laas	39
59. S. Käger	40
60. J. Käger (Linnu)	40
61. Anton Suurkast	41
62. Anna Blumenfeldt	42
63. Jaan Anson	43
64. A. Bert	43
65. Emilie Palm	44
66. J. Fr. Meyer	44

	Lehet.
67. Reinh. Ramsen	45
68. M. Lehtmets	46
69. Joh. Tasane	46
70. J. Lilienbach	47
71. J. Bunniſſon.	47
72. J. Reinwald	48
73. A. Luts	48
74. H. Narusberg.	49
75. Liisa Kuusif	50
76. J. Ungerson	50
77. H. Pöggelmann	51
78. Ernst Kizberg	52
79. Maria Haatwa	52
80. K. Ruut.	53
81. J. A. Lopmann	54
82. W. Uniwcr	54
83. M. Uniwcr	55
84. Helene Kaart (Elli)	55
85. G. Peterson	56
86. W. F. Jürgens	57
87. Milli Tammit	57
88. Ch. Orras.	58
89. J. Speek (Leidin)	59
90. Juulie Beep (Silme).	59
91. H. J. Schmalz	60

	Lehet.
92. M. Lembit.	61
93. M. Sein	62
94. Ch. Mauer (Kannike)	63
95. J. Mändmets	63
96. Oskar Brunberg.	64
97. P. J. Näff	65
98. J. Normann	66
99. Joh. Alp.	67
100. Oskar Tammit	67
101. G. E. Luiga.	68
102. A. M. Saar.	69
103. Jakob Tamm	70
104. A. Daniel	70
105. E. Nurf	71
106. J. M. Jaanus	72
107. R. Hanson	73
108. J. Kalmholm (Kalmusaar).	73
109. A. Aan	74
110. J. Pommer	75
111. Kata Supp	75
112. J. Marmor	76
113. W. Luif	76
114. J. Umbliä	77
115. H. Leppif	77
116. Mart Kirikall	78

	Lehet.
117. K. Poifen	79
118. B. Weber	79
119. W. Rosenstrauch	80
120. Juuli Gentalen	80
121. Aug. Kreef	81
122. J. A. Kuntru	81
123. Karl Dniks	82
124. G. Klemmer	83
125. A. Bloompui	83
126. J. Bloompui	84
127. M. Pertschik	85
128. W. Mölder	86
129. J. Van	86
130. Anna Madisson	87
131. J. Wahtra	87
132. D. Hinzenberg	88
133. H. Ostrat	89
134. M. Tõnisson	89
135. M. Särew	90
136. J. Sims	90
137. J. Stein	91
138. J. Puss	92
139. L. Hannu	92
140. Getva Kõmm	93
141. T. Kõll	93

142.	M. Tamm	94
143.	H. Turp	95
144.	C. Palk	96
145.	Jakob Mirdolina	97
146.	Oskar Jonatan	97
147.	J. Kootslane.	98
148.	J. Uustal	98
149.	A. Paulmeister	99
150.	Ida Saar (Chala)	99
151.	A. Rosenbach	100
152.	R. Siimann	100
153.	R. Rindlam	101
154.	R. Põdder	102
155.	A. S. Liblik	103
156.	Th. Toompuu	103
157.	G. Rajak	104
158.	W. Grünstamm	104
159.	A. Veithammel	104
160.	Martha Pärna	105
161.	W. Wäher	106
162.	S. E. Praks	107
163.	Hugo Wühner	108
164.	Peeter Kuusif	108
165.	S. Sommer	109
166.	J. Einling	110

	Lehek.
167. H. A. Roosmann	110
168. J. Steinberg	111
169. A. Saal	111
170. L. Kuhlbusch	113
171. Aleksander Trilljartw	113
172. Karl Hiob.	114
173. H. Lepp	115
174. M. Kitnik	115
175. J. Jaks	116
176. G. Sirel	116
177. Ernst Enno	117
178. A. J. Soowik	118
179. G. Suits	119
180. Miina Karlson	119
181. A. Reimann	120
182. P. J. Peets	120
183. J. Sulfenberg	121
184. P. Kangur	122
185. A: Tobber (Tõeleid)	123
186. C. J. Leppardt	124
187. A. Alwer	125
188. A. Kuldsaar.	126
189. Liina Bern	126
190. A. Truutwert	127
191. Joh. H. Jurikas	127

	Lehek.
192. A. T. Tombach (Kaljuwald)	128
193. H. Rits	129
194. M. Hindreons	129
195. J. Bihlakas	130
196. S. Taewere	131
197. M. Korb	131
198. Joh. Abner	132
199. M. Jams	132
200. L. Krohw	133

Uued soovitatavad raamatud,

mis

raamatukaupleja A. Petersoni

kulul on ilmunud:

1. Põrgu wiin ja taewa kannel, Kõrku seadnud Herberg. 48 lhf., hind 15 kop.
2. Wenelaste wõitlus Kabardeenlastega ehk Glus würsti tütar kes sureb oma mehe puusärgi peale. J. P. Mironowi roman. Cestistanud J. K. 135 lhf., hind 25 kop.
3. Cesti luuletajate lillekimp ehk 200 öiekest ühe warre peal. Kõrku seadnud J. A. Wellmann. 144 lehekülge, hind 25 kop.

Kes raamatute hinna rahast ehk maksides ise saadab, saadetakse raamat ilma posti kuludeta koju kätte.

Tellimise aadress:

г. Ревель, Макерская ул. № 355

Jällemüüjatele kõrged protsendid!

Auupakkimust

A. Peterson.

Ostan

ja

müün

wanu Wene-, Gesti- ja Saksakeeli

raamatuid,

journalisti, ajalehti ning nende kaasandeid kõigi
 feele peal.

Kõige auustusega

M. Peterson,

Tallinnas, Uuel turul.

Adress:

Ревель, Мокерская ул., № 356.

Eesti Rahvusraamatukogu

KONSERVEERITUD

1994

K. VEELAID

901
Ar Weltmann

Sind 25 kop.

